

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

C 9

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 56

12 stycznia 2013

Powiadomienie nr

Spis treści

Strona

IV *Informacje*

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2013/C 9/01 Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* Dz.U. C 399 z 22.12.2012. 1

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 9/02 Złożenie ślubowania przez nowego członka Trybunału 2

2013/C 9/03 Wyznaczenie izby do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 193 et 194 regulaminu postępowania przed Trybunałem 2

Sąd

2013/C 9/04 Przydział sędziów do izb 3

PL

Cena:
3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2013/C 9/05	Sprawa C-247/10 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Komisji Europejskiej, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), BA.LA. di Lanciotti Vittorio & C. Sas (Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 — Przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chin i Wietnamu — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. b) — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Artykuł 9 ust. 6 — Indywidualne traktowanie — Artykuł 17 ust. 3 — Kontrola wyrywkowa — Artykuł 20 ust. 5 — Prawo do obrony)	5
2013/C 9/06	Sprawa C-342/10: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Porozumienie EOG — Artykuł 40 — Opodatkowanie dywidend wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych niebędących rezydentami)	5
2013/C 9/07	Sprawa C-511/10: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Hildesheim przeciwko BLC Baumarkt GmbH & Co. KG (Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 5 akapit trzeci — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Towary i usługi wykorzystane równocześnie w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu i transakcji zwolnionych z podatku — Najem nieruchomości na cele handlowe i mieszkalne — Kryteria ustalania proporcjonalnej części odliczenia podatku VAT)	6
2013/C 9/08	Sprawa C-528/10: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 6 ust. 2 — 5 i art. 11 — Zdolność przepustowa infrastruktury kolejowej i pobieranie opłat za jej użytkowanie — Organ kontrolny — Brak transpozycji w przepisany terminie)	6
2013/C 9/09	Sprawy połączone C-539/10 P i C-550/10 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Stichting Al-Aqsa przeciwko Radzie Unii Europejskiej (C-539/10 P), Królestwo Niderlandów przeciwko Stichting Al-Aqsa, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej (C-550/10 P) (Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Walka z terroryzmem — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom — Zamrożenie funduszy — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Artykuł 1 ust. 4 i 6 — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Umieszczenie organizacji i jej pozostawienie w wykazie osób, grup i podmiotów uczestniczących w aktach terrorystycznych — Przesłanki — Decyzja podjęta przez właściwą władzę — Uchylenie środka krajowego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność odwołania — Prawo do poszanowania własności — Zasada proporcjonalności — Artykuł 253 WE — Obowiązek uzasadnienia)	7
2013/C 9/10	Sprawa C-551/10 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. — Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji, Lagardère SCA (Odwołanie — Koncentracje przedsiębiorstw na rynku księgarskim — Rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 — Umowa w przedmiocie przeniesienia aktywów — Chybione elementy uzasadnienia)	8

2013/C 9/11	Sprawy połączone C-553/10 P i C-554/10 P: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA oraz Lagardère SCA przeciwko Éditions Odile Jacob SAS, Komisji Europejskiej, Wendel Investissement SA (Odwołanie — Koncentracja przedsiębiorstw na rynku księgarskim — Stwierdzenie nieważności decyzji w przedmiocie zatwierdzenia przedsiębiorstwa inwestycyjnego jako nabywcy odsprzedawanych aktywów — Zakres ewentualnego braku niezależności pełnomocnika)	8
2013/C 9/12	Sprawa C-34/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM10 w otaczającym powietrzu)	9
2013/C 9/13	Sprawa C-35/11: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Test Claimants in the FII Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Artykuły 49 TFUE i 63 TFUE — Wypłata dywidend — Podatek dochodowy od osób prawnych — Sprawa C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Wykładnia wyroku — Unikanie podwójnego opodatkowania — Równoważność metod zwolnień i zaliczania — Pojęcia „stawki podatkowej” i „odmiennego stopnia opodatkowania” — Dywidendy pochodzące z państw trzecich)	9
2013/C 9/14	Sprawa C-40/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — Yoshikazu Iida przeciwko Stadt Ulm (Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 51 — Dyrektywa 2003/109/WE — Obywatele państw trzecich — Prawo pobytu w państwie członkowskim — Dyrektywa 2004/38/WE — Obywatele państw trzecich będący członkami rodziny obywateli Unii — Obywatel państwa trzeciego, który nie towarzyszy obywatelowi Unii w przyjmującym państwie członkowskim ani do niego nie dołącza, lecz pozostaje w państwie członkowskim pochodzenia obywatela — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego w państwie członkowskim pochodzenia obywatela przebywającego w innym państwie członkowskim — Obywatelstwo Unii — Prawa podstawowe)	10
2013/C 9/15	Sprawa C-56/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. przeciwko Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH (Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 — Usługi przygotowawcze — Obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin — Wymogi co do momentu i treści żądania udzielenia informacji)	11
2013/C 9/16	Sprawa C-131/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Pfeifer & Langen KG przeciwko Hauptzollamt Aachen (Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 1443/82 — Artykuł 3 ust. 4 — Stosowanie systemu kwot w sektorze cukru — Nadwyżkowa ilość cukru stwierdzona przez władze państwa członkowskiego podczas następczej kontroli przeprowadzonej u producenta — Uwzględnienie tej nadwyżki przy ustalaniu ostatecznej produkcji w roku gospodarczym, w którym stwierdzono rozbieżność)	11
2013/C 9/17	Sprawa C-165/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky — Słowacja) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky przeciwko Profitube spol. sro (Szósta dyrektywa VAT — Stosowanie — Wspólnotowy kodeks celny — Towary pochodzące z państwa trzeciego objęte procedurą składu celnego na terytorium państwa członkowskiego — Przetworzenie towarów w ramach procedury uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień — Sprzedaż towarów i ponowne objęcie procedurą składu celnego — Pozostawianie towarów w tym samym składzie celnym podczas wszystkich procesów i transakcji — Dostawa towarów dokonana odpłatnie na terytorium kraju — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego w zakresie podatku VAT)	12

2013/C 9/18	Sprawa C-174/11: Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Steglitz przeciwko Ines Zimmermann (Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. g) i ust. 2 — Świadczenie usług ściśle związanych z działaniami na rzecz pomocy społecznej i zabezpieczenia społecznego przez podmioty prawa publicznego i inne organizacje uznane za podmioty o charakterze socjalnym — Uznanie — Warunki niemające zastosowania do podmiotów innych niż podmioty prawa publicznego — Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich — Granice — Zasada neutralności podatkowej)	13
2013/C 9/19	Sprawa C-180/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Bíróság) — Węgry) — Bericap Záródástechnikai bt przeciwko Plastinnova 2000 kft (Dyrektywa 2004/48/WE — Zasady oceny dowodów w ramach sporu przed sądem krajowym rozpoznającym wniosek o unieważnienie prawa ochronnego na wzór użytkowy — Uprawnienia sądu krajowego — Konwencja paryska — Porozumienie TRIPS)	13
2013/C 9/20	Sprawa C-199/11: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Brusel — Belgia) — Europese Gemeenschap przeciwko Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl (Reprezentacja Unii Europejskiej przed sądami krajowym — Artykuł 282 WE i art. 335 TFUE — Żądanie odszkodowania za szkodę poniesioną przez Unię z powodu kartelu — Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do rzetelnego procesu — Prawo do sądu — Równość broni — Artykuł 16 rozporządzenia nr 1/2003)	14
2013/C 9/21	Sprawy połączone C-229/11 i C-230/11: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Passau — Niemcy) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) przeciwko Kaiser GmbH (Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Zmniejszenie wymiaru czasu pracy („Kurzarbeit”) — Zmniejszenie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego stosownie do zmniejszenia wymiaru czasu pracy — Ekwiwalent pieniężny)	14
2013/C 9/22	Sprawa C-244/11: Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 34 WE i 56 WE — Wymóg uzyskania uprzedniego pozwolenia na nabycie praw głosu odpowiadających ponad 20 % kapitału zakładowego określonych „strategicznych spółek akcyjnych” — Mechanizm następczej kontroli niektórych decyzji podejmowanych przez te spółki)	15
2013/C 9/23	Sprawa C-245/11: Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof — Austria) — K przeciwko Bundesasylamt (Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Określanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Klauzula humanitarna — Artykuł 15 tego rozporządzenia — Osoba korzystająca z azylu w państwie członkowskim uzależniona od pomocy osoby ubiegającej się o azyl ze względu na to, że cierpi na poważną chorobę — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie, które nie jest odpowiedzialne w świetle kryteriów określonych w rozdziale III tegoż rozporządzenia, wniosku o udzielenie azylu złożonego przez wspomnianą osobę ubiegającą się o azyl — Przesłanki).....	15
2013/C 9/24	Sprawa C-268/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Niemcy) — Atilla Gülbahce przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg (Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze — Prawa pracowników tureckich należących do legalnego rynku pracy — Cofnięcie z mocą wsteczną dokumentu pobytowego)	16

2013/C 9/25	Sprawa C-271/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulio tis Epikrateias — Grecja) — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) i in. przeciwko Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon (Transport lotniczy — Rozporządzenie nr 2042/2003 — Wymagania techniczne i procedury administracyjne w dziedzinie lotnictwa cywilnego — Nieprzerwana zdatność do lotu statków powietrznych — Zezwolenie udzielane członkom personelu wykonującego zadania kontrolne — Wymagane kwalifikacje) 16
2013/C 9/26	Sprawa C-299/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Gemeente Vlaardingen (Podatki — Podatek VAT — Transakcje podlegające opodatkowaniu — Przeznaczenie na potrzeby działalności przedsiębiorstwa towarów uzyskanych „w wyniku działalności przedsiębiorstwa” — Zrównanie z odpłatną dostawą — Grunty należące do podatnika i przekształcone przez osobę trzecią) 17
2013/C 9/27	Sprawa C-351/11: Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — KGH Belgium NV przeciwko Belgische Staat (Dług celny — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych lub wywozowych — Zaksięgowanie należności — Szczegółowe zasady) 18
2013/C 9/28	Sprawa C-417/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Nadianie Bambie i Komisji Europejskiej (Odwolanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Artykuł 296 TFUE — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia — Prawo do poszanowania własności) 18
2013/C 9/29	Sprawa C-438/11: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen (Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Uzasadnione oczekiwania — Niemożność weryfikacji prawidłowości świadectwa pochodzenia — Pojęcie „świadectwa wystawionego na podstawie niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera” — Ciężar dowodu — System ogólnych preferencji taryfowych) 19
2013/C 9/30	Sprawa C-456/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Bremen — Niemcy) — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronen AG przeciwko Samskip GmbH (Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuły 32 i 33 — Uznawanie orzeczeń sądowych — Pojęcie „orzeczenie” — Wpływ orzeczenia sądowego na jurysdykcję międzynarodową — Warunki umowne ustalające właściwość sądu) 19
2013/C 9/31	Sprawa C-461/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Stockholms tingsrätt — Szwecja) — Ulf Kazimierz Radziejewski przeciwko Kronofogdemyndigheten i Stockholm (Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 45 TFUE — Postępowanie w sprawie pełnego lub częściowego umorzenia zobowiązań — Dłużnik będący osobą fizyczną — Przepisy krajowe uzależniające uzyskanie decyzji o umorzeniu zobowiązań od przesłanki miejsca zamieszkania) 20
2013/C 9/32	Sprawa C-469/11 P: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji (Odwolanie — Skarga o odszkodowanie — Odrzucenie oferty złożonej w ramach unijnego postępowania przetargowego — Termin przedawnienia — Rozpoczęcie biegu terminu — Zastosowanie terminu uwzględniającego odległość) 20

2013/C 9/33	Sprawa C-532/11: Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Köln — Niemcy) — Susanne Leichenich przeciwko Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis (Dyrektywa 77/388/EWG — Podatek VAT — Zwolnienia — Artykuł 13 część B lit. b) — Dzierżawa i najem nieruchomości — Barka mieszkalna nieposiadająca napędu, trwale unieruchomiona przy nabrzeżu rzeki — Najem barki mieszkalnej łącznie z przylegającymi do niej pomostem, gruntem i powierzchnią wodną — Przeznaczenie wyłącznie na stałe prowadzenie restauracji z dyskoteką — Jednolite świadczenie) 21	21
2013/C 9/34	Sprawa C-558/11: Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — SIA Kurcums Metal przeciwko Valsts ieņēmumu dienests (Wspólna Taryfa Celną — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Liny kombinowane „Tajfun” wyprodukowane w Rosji, składające się z polipropylenu i drutu stalowego — Szakle takielunkowe wygięte z zaokrąglonymi końcami, które łączą się za pomocą bolca — Cło antydumpingowe od przywozu niektórych lin oraz kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Republiki Czeskiej, Rosji, Tajlandii i Turcji) 21	21
2013/C 9/35	Sprawa C-286/12: Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom (Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka społeczna — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 2 i art. 6 ust. 1 — Uregulowanie krajowe wymagające zaprzestania działalności zawodowej przez sędziów, prokuratorów i notariuszy, którzy ukończyli 62 lata — Zgodne z przepisami cele uzasadniające odmienne traktowanie w stosunku do pracowników, którzy nie ukończyli 62 lat — Proporcjonalny charakter długości okresu przejściowego) 22	22
2013/C 9/36	Sprawa C-502/11: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss przeciwko Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture (Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Dyrektywa 93/37/EWG — Artykuł 6 — Zasady równego traktowania i przejrzystości — Dopuszczalność przepisów ograniczających udział w postępowaniach przetargowych do spółek prowadzących działalność handlową z wykluczeniem spółek cywilnych („società semplici”) — Cele instytucjonalne i statutowe — Przedsiębiorstwa rolne) 22	22
2013/C 9/37	Sprawa C-554/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 15 października 2012 r. — Internationaler Hilfsfonds eV przeciwko Komisji (Odwołanie — Dostęp do dokumentów — Odmowa pełnego dostępu do dokumentów dotyczących umowy LIEN 97-2011 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Ponowne badanie w toku postępowania — Wniesienie odrębnej skargi o stwierdzenie nieważności) 23	23
2013/C 9/38	Sprawa C-559/11: Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgia) — Pelckmans Turnhout NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV (Artykuł 92 § 1, art. 103 § 1 i art. 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Uregulowanie krajowe zakazujące otwierania placówek handlowych przez siedem dni w tygodniu) 23	23
2013/C 9/39	Sprawa C-581/11 P: Postanowienie Trybunału z dnia 12 lipca 2012 r. — Muhammad Mugarby przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej (Odwołanie — Skarga na bezczynność — Naruszenie praw podstawowych i układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską a Republiką Libańską — Zaniechanie podjęcia przez Radę i Komisję środków przeciwko Republice Libańskiej — Skarga o odszkodowanie — Odwołanie oczywiście bezzasadne i oczywiście niedopuszczalne) 24	24

2013/C 9/40	Sprawa C-587/11 P: Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 18 września 2012 r. — Omnicare, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Astellas Pharma GmbH (Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie oznaczenia słownego „OMNICARE CLINIC RESEARCH” — Sprzeciw — Decyzja izby odwoławczej odmawiająca rejestracji — Skarga — Wyrok Sądu oddalający tę skargę — Wycofanie sprzeciwu — Odwołanie — Umorzenie postępowania) 24	24
2013/C 9/41	Sprawa C-356/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 lipca 2012 r. — Wolfgang Glatzel przeciwko Freistaat Bayern 25	25
2013/C 9/42	Sprawa C-401/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09 Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 września 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej 25	25
2013/C 9/43	Sprawa C-402/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09 Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 sierpnia 2012 r. przez Parlament Europejski 26	26
2013/C 9/44	Sprawa C-403/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09 Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską 26	26
2013/C 9/45	Sprawa C-404/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08 Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 września 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej 27	27
2013/C 9/46	Sprawa C-405/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08 Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską 28	28
2013/C 9/47	Sprawa C-429/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) w dniu 21 września 2012 r. — Siegfried Pohl przeciwko ÖBB Infrastruktur AG 28	28
2013/C 9/48	Sprawa C-441/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — Almer Beheer BV i in. przeciwko Van den Dungen Vastgoed BV i in. 29	29
2013/C 9/49	Sprawa C-442/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — Jan Sneller przeciwko DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV 30	30
2013/C 9/50	Sprawa C-459/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 11 października 2012 r. — Werner Krieger przeciwko ERGO Lebensversicherung AG 30	30
2013/C 9/51	Sprawa C-461/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 15 października 2012 r. — Granton Advertising BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag 30	30

2013/C 9/52	Sprawa C-464/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 17 października 2012 r. — ATP Pension Service A/S przeciwko Skatteministeriet	31
2013/C 9/53	Sprawa C-481/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 25 października 2012 r. — Juvelta UAB przeciwko Lietuvos prabavimo rūmai	32
2013/C 9/54	Sprawa C-482/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov (Słowacja) w dniu 29 października 2012 r. — Peter Macinský, Eva Macinská przeciwko Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.	32
2013/C 9/55	Sprawa C-493/12: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2012 r. — Eli Lilly and Company Ltd przeciwko Human Genome Sciences Inc	33
2013/C 9/56	Sprawa C-524/12 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 19 września 2012 r. w sprawie T-220/11 TeamBank AG Nürnberg przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 19 listopada 2012 r. przez TeamBank AG Nürnberg	33
2013/C 9/57	Sprawa C-317/11: Postanowienie prezesa wielkiej izby Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin — Niemcy) — Rainer Reimann przeciwko Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG	34
2013/C 9/58	Sprawa C-606/11: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Grattan plc przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs	34
2013/C 9/59	Sprawa C-150/12: Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström przeciwko Ryanair Holdings plc	34
Sąd		
2013/C 9/60	Sprawa T-270/08: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji (EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program operacyjny w regionie celu 1 (1994–1999) dotyczącego Berlina Wschodniego (Niemcy))	35
2013/C 9/61	Sprawa T-76/11: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji (Rybołówstwo — Środki ochrony zasobów rybołówstwa — Artykuł 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 — Odliczenia od kwot przyznanych na dany rok z powodu przekroczeń kwot przyznanych na lata poprzednie — Stosowanie w czasie — Pewność prawa — Wykładnia gwarantująca poszanowanie prawa pierwotnego — Zasada legalności kar — Brak mocy wstecznej)	35
2013/C 9/62	Sprawa T-338/11: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Getty Images przeciwko OHIM (PHOTOS.COM) (Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PHOTOS.COM — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009).....	35

2013/C 9/63	Sprawa T-558/11: Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Atlas przeciwko OHIM — Couleurs de Tollens (ARTIS) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ARTIS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ARTIS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)	36
2013/C 9/64	Sprawa T-589/11: Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2012 r. — Phonebook of the World przeciwko OHIM — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE) (Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy PAGINE GIALLE — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Brak charakteru opisowego — Brak oznaczeń lub wskazówek, które weszły do języka potocznego lub są zwyczajowo używane — Artykuł 7 ust. 1 lit. b)–d) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009).....	36
2013/C 9/65	Sprawa T-286/11 P: Postanowienie Sądu z dnia 15 listopada 2012 r. — Marcuccio przeciwko Komisji (Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — odpowiedzialność pozaumowna — Odszkodowanie za szkodę spowodowaną przesłaniem pisma dotyczącego kosztów sprawy adwokatowi, który reprezentował skarżącego w tej sprawie — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)	36
2013/C 9/66	Sprawa T-219/12: Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2012 r. — Saobraćajni institut CIP przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na usługi — Wykluczenie skarżącej z postępowania przetargowego — Unieważnienie przetargu po wniesieniu skargi — Umorzenie postępowania)	37
2013/C 9/67	Sprawa T-227/12: Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2012 r. — Saobraćajni institut CIP przeciwko Komisji (Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na usługi — Wykluczenie strony skarżącej z postępowania przetargowego — Unieważnienie postępowania przetargowego po wniesieniu skargi — Umorzenie postępowania)	37
2013/C 9/68	Sprawa T-345/12 R: Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 16 listopada 2012 r. — Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Publikacja decyzji stwierdzającej naruszenie art. 81 WE — Oddalenie wniosku o poufne potraktowanie informacji dostarczonych Komisji na podstawie komunikatu w sprawie współpracy — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie wchodzących w grę interesów)	37
2013/C 9/69	Sprawa T-403/12 R: Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 14 listopada 2012 r. — Intrasoft International przeciwko Komisji (Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne — Procedura przetargowa — Odrzucenie oferty — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)	38
2013/C 9/70	Sprawa T-467/12: Skarga wniesiona w dniu 25 października 2012 r. — Tridium przeciwko OHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)	38
2013/C 9/71	Sprawa T-471/12: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. — Meta Group przeciwko Komisji	39
2013/C 9/72	Sprawa T-474/12: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2012 r. — Giorgis przeciwko OHIM — Comigel (kształt kieliszków)	40

2013/C 9/73	Sprawa T-475/12: Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. — LaserSoft Imaging przeciwko OHIM (WorkflowPilot)	41
2013/C 9/74	Sprawa T-476/12: Skarga wniesiona w dniu 31 października 2012 r. — Saint-Gobain Glass Deutschland przeciwko Komisji	41
2013/C 9/75	Sprawa T-486/12: Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2012 r. — Golam przeciwko OHIM — Pentafarma (METABOL)	42
2013/C 9/76	Sprawa T-488/12: Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2012 r. — CITEB i Belgo-Metal przeciwko Parlamentowi	42

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

(2013/C 9/01)

Ostatnia publikacja Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej

Dz.U. C 399 z 22.12.2012.

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Dz.U. C 379 z 8.12.2012.

Dz.U. C 373 z 1.12.2012.

Dz.U. C 366 z 24.11.2012.

Dz.U. C 355 z 17.11.2012.

Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Teksty te są dostępne na stronach internetowych:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Złożenie ślubowania przez nowego członka Trybunału

(2013/C 9/02)

N. Wahl, mianowany decyzją przedstawicieli rządów państw członkowskich Unii Europejskiej z dnia 25 kwietnia 2012 r. ⁽¹⁾ rzecznikiem generalnym Trybunału Sprawiedliwości na okres od dnia 7 października 2012 r. do dnia 6 października 2018 r., złożył w dniu 28 listopada 2012 r. ślubowanie przed Trybunałem.

⁽¹⁾ Dz.U. L 121 z 8.5.2012, s. 21.

Wyznaczenie izby do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 193 et 194 regulaminu postępowania przed Trybunałem

(2013/C 9/03)

Na posiedzeniu w dniu 6 listopada 2012 r. Trybunał wyznaczył czwartą izbę na izbę właściwą, zgodnie z art. 191 regulaminu postępowania przed Trybunałem, do rozpoznawania spraw, o których mowa w art. 193 et 194 regulaminu postępowania, na okres jednego roku upływający w dniu 6 października 2013 r.

SĄD

Przydział sędziów do izb

(2013/C 9/04)

W związku z objęciem stanowiska rzecznika generalnego Trybunału Sprawiedliwości przez N. Wahla, na zgromadzeniu plenarnym w dniu 29 listopada 2012 r. Sąd postanowił wprowadzić następujące zmiany do decyzji Sądu z dnia 20 września 2010 r. ⁽¹⁾, z dnia 26 października 2010 r. ⁽²⁾, z dnia 29 listopada 2010 r. ⁽³⁾, z dnia 20 września 2011 r. ⁽⁴⁾, z dnia 25 listopada 2011 r. ⁽⁵⁾, z dnia 16 maja 2012 r. ⁽⁶⁾, z dnia 17 września 2012 r. ⁽⁷⁾ i z dnia 9 października 2012 r. ⁽⁸⁾ o przydziale sędziów do izb.

Na okres od dnia 29 listopada 2012 r. do dnia objęcia urzędu przez szwedzkiego członka Sądu ustala się następujący przydział sędziów do izb:

Pierwsza izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

J. Azizi, prezes izby, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie.

Pierwsza izba, w składzie trzech sędziów:

J. Azizi, prezes izby;

- a) S. Frimodt Nielsen i M. Kancheva, sędziowie;
- b) S. Frimodt Nielsen i E. Buttigieg, sędziowie;
- c) M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie.

Druga izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, M. Prek i J. Schwarcz, sędziowie.

Druga izba, w składzie trzech sędziów:

N.J. Forwood, prezes izby;
F. Dehousse, sędzia;
J. Schwarcz, sędzia.

Trzecia izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

O. Czúcz, prezes izby, I. Labucka, S. Frimodt Nielsen, D. Gratsias, M. Kancheva i E. Buttigieg, sędziowie.

Trzecia izba, w składzie trzech sędziów:

O. Czúcz, prezes izby;
I. Labucka, sędzia;
D. Gratsias, sędzia.

Czwarta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. van der Woude, sędziowie.

Czwarta izba, w składzie trzech sędziów:

I. Pelikánová, prezes izby;
K. Jürimäe, sędzia;
M. van der Woude, sędzia.

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 23.10.2010, s. 2

⁽²⁾ Dz.U. C 317 z 20.11.2010, s. 5

⁽³⁾ Dz.U. C 346 z 18.12.2010, s. 2

⁽⁴⁾ Dz.U. C 305 z 15.10.2011, s. 2

⁽⁵⁾ Dz.U. C 370 z 17.12.2011, s. 5

⁽⁶⁾ Dz.U. C 174 z 16.6.2012, s. 2

⁽⁷⁾ Dz.U. C 311 z 13.10.2012, s. 2

⁽⁸⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012, s. 2

Piąta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

S. Papasavvas, prezes izby, V. Vadapalas, K. Jürimäe, K. O'Higgins i M. van der Woude, sędziowie.

Piąta izba, w składzie trzech sędziów:

S. Papasavvas, prezes izby;
V. Vadapalas, sędzia;
K. O'Higgins, sędzia.

Szósta izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu i G. Berardis, sędziowie.

Szósta izba w składzie trzech sędziów:

H. Kanninen, prezes izby, S. Soldevila Fragoso i G. Berardis, sędziowie;

Siódma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

A. Dittrich, prezes izby, F. Dehousse, I. Wiszniewska-Białecka, J. Prek i J. Schwarcz, sędziowie.

Siódma izba, w składzie trzech sędziów:

A. Dittrich, prezes izby;
I. Wiszniewska-Białecka, sędzia;
J. Prek, sędzia.

Ósma izba powiększona, w składzie pięciu sędziów:

L. Truchot, prezes izby, M.E. Martins Ribeiro, S. Soldevila Fragoso, A. Popescu i G. Berardis, sędziowie.

Ósma izba, w składzie trzech sędziów:

L. Truchot, prezes izby;
M.E. Martins Ribeiro, sędzia;
A. Popescu, sędzia.

W okresie od dnia 29 listopada 2012 r. do czasu objęcia urzędu przez szwedzkiego członka Sądu:

- w pierwszej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie pierwszej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, czwarty sędzia tej izby oraz jeden z sędziów trzeciej izby w składzie trzech sędziów. Sędziego tego, którym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
 - w trzeciej izbie powiększonej sędziami zasiadającymi wraz z prezesem izby, aby utworzyć skład powiększony, będą dwaj pozostali sędziowie trzeciej izby, przed którą rozpoczęło się rozpoznanie sprawy, oraz dwaj sędziowie pierwszej izby w składzie złożonym z czterech członków. Tych dwóch sędziów, z których żadnym nie może być prezes izby, wyznacza się zgodnie z kolejnością przewidzianą w art. 6 regulaminu postępowania przed Sądem;
 - w pierwszej izbie w składzie trzech sędziów prezes izby zasiadać będzie kolejno z sędziami wskazanymi w lit. a), b) lub c), w zależności od tego, do którego składu należy sędzia sprawozdawca. W sprawach, w których sędzią sprawozdawcą jest prezes izby, zasiadać on będzie z sędziami każdego z wymienionych składów na zmianę, w kolejności wpisu spraw do rejestru, bez uszczerbku dla powiązania spraw.
-

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Komisji Europejskiej, Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

(Sprawa C-247/10 P) ⁽¹⁾

(Odwołanie — Dumping — Rozporządzenie (WE) nr 1472/2006 — Przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chin i Wietnamu — Rozporządzenie (WE) nr 384/96 — Artykuł 2 ust. 7 lit. b) — Status przedsiębiorstwa działającego w warunkach gospodarki rynkowej — Artykuł 9 ust. 6 — Indywidualne traktowanie — Artykuł 17 ust. 3 — Kontrola wyrywkowa — Artykuł 20 ust. 5 — Prawo do obrony)

(2013/C 9/05)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd (przedstawiciel: M. Sánchez Rydelski, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: J.P. Hix i R. Szostak, pełnomocnicy, wspierani przez G. Berrischa, Rechtsanwalt i N. Chesaites, Barrister), Wenzhou Taima Shoes Co., Ltd, Komisja Europejska (przedstawiciele: H. van Vliet i T. Scharf, pełnomocnicy), Confédération européenne de l'industrie de la chaussure (CEC), B.A.L.A. di Lanciotti Vittorio & C. Sas

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 Zhejiang Aokang Shoes Co., Ltd i T-408/06 Wenzhou Taima Shoes Co., przeciwko Radzie Unii Europejskiej, w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności części rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antidumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu (Dz.U. L 275, s.1)

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 4 marca 2010 r. w sprawach połączonych T-407/06 Zhejiang Aokang Shoes i T-408/06 Wenzhou Taima Shoes przeciwko Radzie zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność rozporządzenia Rady (WE) nr 1472/2006 z dnia 5 października 2006 r. nakładającego ostateczne cła antidumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych rodzajów obuwia ze skórzanymi cholewkami pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej i Wietnamu w zakresie w jakim dotyczy Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd.
- 3) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania poniesionymi przez Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd. zarówno w pierwszej instancji jak i w ramach niniejszego postępowania.
- 4) Komisja pokrywa własne koszty poniesione zarówno w pierwszej instancji jak i w ramach niniejszego postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 31.7.2010.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Finlandii

(Sprawa C-342/10) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 63 TFUE — Porozumienie EOG — Artykuł 40 — Opodatkowanie dywidend wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych niebędących rezydentami)

(2013/C 9/06)

Język postępowania: fiński

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i I. Koskinen, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Finlandii (przedstawiciel: J. Heliskoski, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Danii (przedstawiciel: C. Vang, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels i M. Noort, pełnomocnicy), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: A. Falk i S. Johansson, pełnomocnicy), Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: H. Walker, pełnomocnik, wspierany przez G. Facenne, barrister)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 63 TFUE i art. 40 porozumienia EOG — Dyskryminacja podatkowa — Przepisy krajowe obejmujące dywidendy wypłacane przez spółki będące rezydentami na rzecz zagranicznych funduszy emerytalnych surowszym reżimem podatkowym niż stosowany do krajowych funduszy emerytalnych

Sentencja

- 1) Ustanawiając i utrzymując w mocy dyskryminacyjny system opodatkowania dywidend wypłacanych na rzecz funduszy emerytalnych niebędących rezydentami Republika Finlandii uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 63 TFUE i art. 40 Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r.
- 2) Republika Finlandii pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Danii, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Królestwo Szwecji oraz Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 234 z 28.8.2010.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Hildesheim przeciwko BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

(Sprawa C-511/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 17 ust. 5 akapit trzeci — Prawo do odliczenia podatku naliczonego — Towary i usługi wykorzystane równocześnie w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu i transakcji zwolnionych z podatku — Najem nieruchomości na cele handlowe i mieszkalne — Kryteria ustalania proporcjonalnej części odliczenia podatku VAT)

(2013/C 9/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Hildesheim

Strona pozwana: BLC Baumarkt GmbH & Co. KG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 17 ust. 5 akapit trzeci szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Prawo do odliczenia zapłaconego podatku naliczonego — Towary i usługi wykorzystywane zarówno w ramach transakcji podlegających opodatkowaniu, jak i transakcji zwolnionych z podatku — Najem nieruchomości na cele handlowe i mieszkaniowe — Ustalenie proporcjonalnej części odliczenia na podstawie wartości obrotu przypadającej na najemców lokali użytkowych — Przepis krajowy przewidujący ustalenie proporcjonalnej części odliczenia na podstawie powierzchni nieruchomości przeznaczonej dla takich najemców

Sentencja

Artykuł 17 ust. 5 akapit trzeci szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, należy interpretować w ten sposób, że uprawnia on państwa członkowskie do stosowania w pierwszej kolejności jako kryterium podziału do celów obliczenia podlegającej odliczeniu proporcjonalnej części naliczonego podatku od wartości dodanej dla danej transakcji, takiej jak wzniesienie budynku o mieszanym użytku, kryterium innego niż kryterium oparte na wielkości obrotu, o którym mowa w art. 19 ust. 1 tej dyrektywy, pod warunkiem że przyjęta przez te państwa metoda gwarantuje dokładniejsze ustalenie rzeczowej proporcjonalnej części odliczenia.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-528/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Transport — Rozwój kolei wspólnotowych — Dyrektywa 2001/14/WE — Artykuł 6 ust. 2 — 5 i art. 11 — Zdolność przepustowa infrastruktury kolejowej i pobieranie opłat za jej użytkowanie — Organ kontrolny — Brak transpozycji w przepisany terminie)

(2013/C 9/08)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos i H. Støvlbæk, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: S. Chala, pełnomocnik)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek i T. Müller oraz J. Očková, pełnomocnicy)

Republika Włoska (przedstawiciele: G. Palmieri, pełnomocnik, wspierana przez S. Fiorentina, avvocato dello Stato)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 6 ust. 2 i 5 oraz art. 11 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa (Dz.U. L 75, s. 29)

Sentencja

1) Nie wydając w przepisany termin koniecznych przepisów, w szczególności w przedmiocie stawek opłat za użytkowanie infrastruktury w sektorze kolei, o których mowa w art. 6 ust. 2–5 i art. 11 dyrektywy 2001/14/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 lutego 2001 r. w sprawie alokacji zdolności przepustowej infrastruktury kolejowej i pobierania opłat za użytkowanie infrastruktury kolejowej oraz przyznawanie świadectw bezpieczeństwa, zmienionej dyrektywą 2007/58/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r., Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy tych artykułów.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

3) Republika Czeska i Republika Włoska pokrywają własne koszty.

(¹) Dz.U. C 30 z 29.1.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Stichting Al-Aqsa przeciwko Radzie Unii Europejskiej (C-539/10 P), Królestwo Niderlandów przeciwko Stichting Al-Aqsa, Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej (C-550/10 P)

(Sprawy połączone C-539/10 P i C-550/10 P) (¹)

(*Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Walka z terroryzmem — Środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom — Zamrożenie funduszy — Wspólne stanowisko 2001/931/WPZiB — Artykuł 1 ust. 4 i 6 — Rozporządzenie (WE) nr 2580/2001 — Artykuł 2 ust. 3 — Umieszczenie organizacji i jej pozostawienie w wykazie osób, grup i podmiotów uczestniczących w aktach terrorystycznych — Przesłanki — Decyzja podjęta przez właściwą władzę — Uchylenie środka krajowego — Skarga o stwierdzenie nieważności — Dopuszczalność odwołania — Prawo do poszanowania własności — Zasada proporcjonalności — Artykuł 253 WE — Obowiązek uzasadnienia*)

(2013/C 9/09)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

(C- 539/10 P)

Wnoszący odwołanie: Stichting Al-Aqsa (przedstawiciele: M.J.G. Uiterwaal i A..M. van Eik, advocaten)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan, B. Driessen i R. Szostak, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający Radę Unii Europejskiej: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. M. Wissels i M. Bulterman, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. P. van Nuffel, pełnomocnicy)

(C-550/10 P)

Wnoszący odwołanie: Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. M. Wissels i M. Noort, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Stichting Al-Aqsa (przedstawiciel: A. M. van Eik, advocaat), Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: E. Finnegan, B. Driessen i R. Szostak, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i M. P. van Nuffel, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołania od wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-348/07 Al-Aqsa przeciwko Radzie, którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Rady 2007/445/WE z dnia 28 czerwca 2007 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2580/2001 w sprawie szczególnych środków restrykcyjnych skierowanych przeciwko niektórym osobom i podmiotom mających na celu zwalczanie terroryzmu i uchylającej decyzje 2006/379/WE oraz 2006/1008/WE, decyzji Rady 2007/868/WE z dnia 20 grudnia 2007 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylającej decyzję 2007/445, decyzji Rady 2008/583/WE z dnia 15 lipca 2008 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylającej decyzję 2007/868, decyzji Rady 2009/62/WE z dnia 26 stycznia 2009 r. wykonującej art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylającej decyzję 2008/583 oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 501/2009 z dnia 15 czerwca 2009 r. wykonującego art. 2 ust. 3 rozporządzenia nr 2580/2001 i uchylającej decyzję 2009/62 w zakresie dotyczącym Stichting Al Aqsa.

Sentencja

1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 9 września 2010 r. w sprawie T-348/07 zostaje uchylony.

2) Skarga i odwołanie Stichting Al-Aqsa zostają oddalone.

3) Stichting Al-Aqsa zostaje obciążona, poza własnymi kosztami, kosztami poniesionymi przez Królestwo Niderlandów i Radę Unii Europejskiej w niniejszym postępowaniu odwoławczym, a także kosztami poniesionymi przez Radę w pierwszej instancji.

- 4) Komisja Europejska, jako interwenient przed Sądem Unii Europejskiej oraz przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej, a także Królestwo Niderlandów, jako interwenient przed Sądem, poniosą swoje własne koszty w odnośnych instancjach.

(¹) Dz.U. C 46 z 12.2.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. — Éditions Odile Jacob SAS przeciwko Komisji, Lagardère SCA

(Sprawa C-551/10 P) (¹)

(Odwołanie — Koncentracje przedsiębiorstw na rynku księgarskim — Rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 — Umowa w przedmiocie przeniesienia aktywów — Chybione elementy uzasadnienia)

(2013/C 9/10)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Éditions Odile Jacob SAS (przedstawiciele: O. Fréget, M. Struys, M. Potel i L. Eskenazi, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Bouquet, O. Beynet i S. Noë, pełnomocnicy), Lagardère SCA (przedstawiciele: A. Winckler, F. de Bure i J.-B. Pinçon, adwokaci)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 13 września 2010 r. w sprawie T-279/04 Éditions Jacob przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił wniesioną przez Odile Jacob skargę o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/422/WE z dnia 7 stycznia 2004 r. uznającej koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i z funkcjonowaniem Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym (sprawa COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — Oczywisty błąd w ocenie — Naruszenie zasad pewności prawa, ochrony uzasadnionych oczekiwań oraz równości traktowania

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Éditions Odile Jacob SAS zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 46 z 12.2.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Éditions Odile Jacob SAS, Wendel Investissement SA, Lagardère SCA oraz Lagardère SCA przeciwko Éditions Odile Jacob SAS, Komisji Europejskiej, Wendel Investissement SA

(Sprawy połączone C-553/10 P i C-554/10 P) (¹)

(Odwołanie — Koncentracja przedsiębiorstw na rynku księgarskim — Stwierdzenie nieważności decyzji w przedmiocie zatwierdzenia przedsiębiorstwa inwestycyjnego jako nabywcy odsprzedawanych aktywów — Zakres ewentualnego braku niezależności pełnomocnika)

(2013/C 9/11)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, A. Bouquet i S. Noë, pełnomocnicy), Lagardère SCA (przedstawiciele: A. Winckler, F. de Bure i J.-B. Pinçon, adwokaci)

Pozostali uczestnicy postępowania: Éditions Odile Jacob SAS (przedstawiciele: O. Fréget, M. Struys i L. Eskenazi, adwokaci), Wendel Investissement SA (przedstawiciele: M. Trabucchi, F. Gordon i C. Baldon, adwokaci), Lagardère SCA (przedstawiciele: A. Winckler, F. de Bure i J.-B. Pinçon, adwokaci), Komisja Europejska (przedstawiciele: O. Beynet, A. Bouquet i S. Noë, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) z dnia 13 września 2010 r. w sprawie T-452/04 Éditions Jacob przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji D(2004)203365 z dnia 30 lipca 2004 r. dotyczącej zatwierdzenia Wendel Investissement jako nabywcy aktywów zbywanych zgodnie z decyzją Komisji 2004/422/WE z dnia 7 stycznia 2004 r. uznającą koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem i z Porozumieniem o Europejskim Obszarze Gospodarczym (sprawa COMP/M.2978 — Lagardère/Natexis/VUP) — Zakres ewentualnego braku niezależności pełnomocnika — Przeinaczenie okoliczności faktycznych — Naruszenie obowiązku uzasadnienia

Sentencja

- 1) Odwołania zostają oddalone.
- 2) Komisja Europejska i Lagardère SCA pokrywają swoje własne koszty, a także koszty poniesione przez Éditions Odile Jacob SAS.
- 3) Wendel Investissement SA pokrywa własne koszty.

(¹) Dz.U. C 46 z 12.2.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-34/11) ⁽¹⁾

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Kontrola zanieczyszczeń — Wartości dopuszczalne stężenia PM10 w otaczającym powietrzu)

(2013/C 9/12)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Guerra e Andrade, A. Alcover San Pedro i S. Petrova, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciele: L. Inez Fernandes i M. J. Lois, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystsze powietrze dla Europy (Dz.U. L 152, s. 1) — Wartości dopuszczalne i progi alarmowe w zakresie ochrony zdrowia ludzkiego — Stężenie PM₁₀ w otaczającym powietrzu

Sentencja

- 1) Nie gwarantując, że na lata 2005–2007 stężenie PM₁₀ w otaczającym powietrzu nie przekroczy wartości dopuszczalnych określonych w art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 1999/30/WE z dnia 22 kwietnia 1999 r. odnoszącej się do wartości dopuszczalnych dla dwutlenku siarki, dwutlenku azotu i tlenków azotu oraz pyłu i ołowiu w powietrzu, w odniesieniu do stref i aglomeracji Bragi, nadbrzeży Porto, obszaru metropolitalnego Lizbona-Północ oraz obszaru metropolitalnego Lizbona-Południe, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom państwa członkowskiego ciążącym na niej na mocy tego przepisu.
- 2) W pozostałym zakresie skarga zostaje oddalona.
- 3) Komisja Europejska i Republika Portugalska pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 13 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) — Zjednoczone Królestwo) — Test Claimants in the FII Group Litigation przeciwko Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-35/11) ⁽¹⁾

(Artykuły 49 TFUE i 63 TFUE — Wypłata dywidend — Podatek dochodowy od osób prawnych — Sprawa C-446/04 — Test Claimants in the FII Group Litigation — Wykładnia wyroku — Unikanie podwójnego opodatkowania — Równoważność metod zwolnień i zaliczania — Pojęcia „stawki podatkowej” i „odmiennego stopnia opodatkowania” — Dywidendy pochodzące z państw trzecich)

(2013/C 9/13)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Test Claimants in the FII Group Litigation

Strona pozwana: Commissioners of Inland Revenue, The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — High Court of Justice (Chancery Division) — Wykładnia art. 49 TFUE i 63 TFUE — Swoboda przedsiębiorczości — Swobodny przepływ kapitału — Przepisy podatkowe — Podatek dochodowy od osób prawnych — Wykładnia wyroku Trybunału z dnia 12 grudnia 2006 r. w sprawie C-446/04 Test Claimants in the FII Group Litigation — Pojęcia „stawki podatkowej” i „odmiennego stopnia opodatkowania” — Stawka podatkowa, którą należy uwzględnić przy badaniu równorzędności stopni opodatkowania dywidend ze źródeł krajowych i zagranicznych

Sentencja

- 1) Artykuły 49 TFUE i 63 TFUE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom państwa członkowskiego, które stosują metodę zwolnienia względem dywidend krajowych i metodę odliczenia względem dywidend zagranicznych, jeśli zostanie wykazane, z jednej strony, że zaliczenie na poczet podatku, z którego korzysta spółka otrzymująca dywidendy w ramach metody odliczenia jest równoważne z kwotą efektywnie zapłaconego podatku od zysków, z których wypłacone zostały dywidendy i, z drugiej strony, że efektywny stopień opodatkowania zysków spółek w danym państwie członkowskim jest zasadniczo niższy od przewidzianej nominalnej stawki podatkowej.

2) Odpowiedzi Trybunału na pytania drugie i czwarte przedstawione w sprawie C-446/04 *Test Claimants in the FII Group Litigation*, zakończonej wyrokiem z dnia 12 grudnia 2006 r., obowiązując również wówczas gdy:

— zagraniczny podatek dochodowy od osób prawnych ciążyący na zyskach, z których zostały wypłacone dywidendy nie został zapłacony lub nie został zapłacony w całości przez spółkę niebędącą rezydentem wypłacającą owe dywidendy spółce będącej rezydentem, został natomiast zapłacony przez mającą siedzibę w państwie członkowskim bezpośrednią lub pośrednią spółkę zależną pierwszej z wskazanych spółek;

— zryczałtowany podatek dochodowy od osób prawnych nie został zapłacony przez spółkę będącą rezydentem, otrzymującą dywidendy od spółki niebędącej rezydentem, został natomiast zapłacony przez jej spółkę dominującą będącą rezydentem w ramach systemu opodatkowania grupy.

3) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że spółka dominująca, mająca siedzibę w państwie członkowskim, która w ramach systemu opodatkowania grupowego, tego rodzaju jak system sporny w postępowaniu głównym, została zmuszona, z naruszeniem przepisów prawa Unii, do uiszczenia zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych od części zysków pochodzących z dywidend zagranicznych, ma roszczenie o zwrot podatku pobranego bezprawnie w zakresie, w którym przekracza on nadwyżkę podatku dochodowego od osób prawnych, którą dane państwo członkowskie miało prawo pobrać celem skompensowania niższej nominalnej stawki podatkowej ciążyącej na zyskach, z których zostały wypłacone dywidendy zagraniczne względem nominalnej stawki podatkowej mającej zastosowanie do zysków spółki będącej rezydentem.

4) Prawo Unii należy interpretować w ten sposób, że będąca rezydentem państwa członkowskiego spółka posiadająca udziały w spółce mającej siedzibę w państwie trzecim zapewniając jej niewątpliwy wpływ na decyzje drugiej z wymienionych spółek i umożliwiające określanie jej działalności może się powołać na art. 63 TFUE celem zakwestionowania zgodności z tym postanowieniem uregulowania owego państwa członkowskiego odnoszącego się do traktowania pod względem podatkowym dywidend pochodzących z owych państw trzecich, nie mającego zastosowania wyłącznie do sytuacji, w których spółka dominująca wykonuje decydujący wpływ na spółkę wypłacającą dywidendy.

5) Odpowiedź udzielona przez Trybunał na pytanie trzecie przedstawione w sprawie *Test Claimants in the FII Group Litigation*, zakończonej ww. wyrokiem, nie ma zastosowania wówczas, gdy spółki zależne mające siedzibę w innych państwach członkowskich, na rzecz których nie można było dokonać jakiegokolwiek przenie-

sienia zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych, nie podlegają podatkowi w państwie członkowskim spółki dominującej.

(¹) Dz.U. C 103 z 2.4.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Niemcy) — Yoshikazu Iida przeciwko Stadt Ulm

(Sprawa C-40/11) (¹)

(Artykuły 20 TFUE i 21 TFUE — Karta praw podstawowych Unii Europejskiej — Artykuł 51 — Dyrektywa 2003/109/WE — Obywatele państw trzecich — Prawo pobytu w państwie członkowskim — Dyrektywa 2004/38/WE — Obywatele państw trzecich będący członkami rodziny obywateli Unii — Obywatel państwa trzeciego, który nie towarzyszy obywatelowi Unii w przyjmującym państwie członkowskim ani do niego nie dołącza, lecz pozostaje w państwie członkowskim pochodzenia obywatela — Prawo pobytu obywatela państwa trzeciego w państwie członkowskim pochodzenia obywatela przebywającego w innym państwie członkowskim — Obywatelstwo Unii — Prawa podstawowe)

(2013/C 9/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Yoshikazu Iida

Strona pozwana: Stadt Ulm

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg — Wykładnia art. 21 ust. 1 TFUE oraz art. 2 pkt 2 lit. d), art. 3 ust. 1, art. 7 ust. 2 i art. 10 ust. 1 dyrektywy 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich (Dz.U. L 158, s. 77) w świetle art. 7 i 24 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 8 europejskiej Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności — Wykładnia art. 6 ust. 1 i 3 TUE oraz art. 24 ust. 3, art. 45 ust. 1 i art. 51 ust. 1 zdanie pierwsze Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Małoletnie dziecko będące obywatelem państwa członkowskiego, które wraz z matką przeniosło swe główne miejsce zamieszkania do innego państwa członkowskiego — Prawo ojca, który jest obywatelem państwa trzeciego i wykonuje władzę rodzicielską, do pobytu w państwie członkowskim pochodzenia dziecka — Zakres stosowania Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Pojęcie stosowania prawa Unii

Sentencja

Obywatel państwa trzeciego nie może domagać się przyznania mu prawa pobytu wywodzonego od obywatela Unii w przypadkach, które nie są uregulowane w dyrektywie 2004/38/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie prawa obywateli Unii i członków ich rodzin do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium państw członkowskich, zmieniającej rozporządzenie (EWG) nr 1612/68 i uchylającej dyrektywy 64/221/EWG, 68/360/EWG, 72/194/EWG, 73/148/EWG, 75/34/EWG, 75/35/EWG, 90/364/EWG, 90/365/EWG i 93/96/EWG i w których nie istnieje także żaden inny łącznik z postanowieniami prawa Unii dotyczącymi obywatelstwa.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Düsseldorf — Niemcy) — Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G. przeciwko Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

(Sprawa C-56/11) (¹)

(Wspólnotowa ochrona odmian roślin — Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 — Usługi przygotowawcze — Obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin — Wymogi co do momentu i treści żądania udzielenia informacji)

(2013/C 9/15)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.

Strona pozwana: Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym – Oberlandesgericht Düsseldorf – Wykładnia art. 14 ust. 3 tiret szóste rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 227, s. 1) oraz art. 9 ust. 2 i 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin (Dz.U. L 173, s. 14) – Obowiązek dostarczenia informacji przez podmiot świadczący usługi przygotowawcze posiadaczowi wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin – Wymogi co do momentu i treści żądania udzielenia informacji mogącego uzasadniać obowiązek informacji

Sentencja

1) Artykuł 9 ust. 3 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1768/95 z dnia 24 lipca 1995 r. ustanawiającego przepisy wykonawcze w

zakresie odstępstwa rolnego przewidzianego w art. 14 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2605/98 z dnia 3 grudnia 1998 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że obowiązek dostarczenia informacji, który ciąży na podmiocie świadczącym usługi przygotowawcze w odniesieniu do odmian chronionych, powstaje wtedy, gdy żądanie udzielenia informacji odnoszące się do danego roku gospodarczego zostało przedstawione przed upływem tego roku. Niemniej taki obowiązek może istnieć w odniesieniu do informacji odnoszących się aż do trzech lat gospodarczych poprzedzających bieżący rok gospodarczy, pod warunkiem że posiadacz prawa do ochrony odmian wystosował pierwsze żądanie dotyczące tych samych odmian do tego samego podmiotu w trakcie pierwszego z poprzednich lat gospodarczych, których dotyczy żądanie udzielenia informacji.

2) Artykuł 14 ust. 3 tiret szóste rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin w związku z art. 9 rozporządzenia nr 1768/95, zmienionego rozporządzeniem nr 2605/98, powinien być interpretowany w ten sposób, że żądanie udzielenia informacji kierowane przez posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin do podmiotu świadczącego usługi przygotowawcze nie musi zawierać dowodów potwierdzających przytoczone w nim przesłanki. Ponadto okoliczność, że rolnik uprawia w ramach uprawy umownej odmianę chronioną, nie może sama w sobie stanowić przesłanki wskazującej, że podmiot świadczący usługi przygotowawcze przygotował lub zamierza przygotować do uprawy materiał ze zbioru uzyskany z uprawy materiału rozmnożeniowego danej odmiany chronionej. Taka okoliczność może jednak, w zależności od innych okoliczności sprawy, pozwolić wyciągnąć wniosek, że taka przesłanka występuje, czego sprawozdanie należy do sądu odsyłającego w zawisłej przed nim sprawie.

(¹) Dz.U. C 145 z 14.5.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — Pfeifer & Langen KG przeciwko Hauptzollamt Aachen

(Sprawa C-131/11) (¹)

(Rolnictwo — Rozporządzenie (EWG) nr 1443/82 — Artykuł 3 ust. 4 — Stosowanie systemu kwot w sektorze cukru — Nadwyżkowa ilość cukru stwierdzona przez władze państwa członkowskiego podczas następczej kontroli przeprowadzonej u producenta — Uwzględnienie tej nadwyżki przy ustalaniu ostatecznej produkcji w roku gospodarczym, w którym stwierdzono rozbieżność)

(2013/C 9/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pfeifer & Langen KG

Strona pozwana: Hauptzollamt Aachen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1443/82 z dnia 8 czerwca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 158, s. 17) — Nadwyżkowe ilości izoglukozy stwierdzone przez władze państwa członkowskiego podczas następczej kontroli — Ewentualne uwzględnienie tej nadwyżki przy ustalaniu ostatecznej produkcji w roku gospodarczym, w którym stwierdzono rozbieżność

Sentencja

Artykuł 3 ust. 4 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 1443/82 z dnia 8 czerwca 1982 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru, zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 392/94 z dnia 23 lutego 1994 r., należy interpretować w ten sposób, iż nie ma on zastosowania w sytuacji, w której nadwyżkowa ilość cukru została stwierdzona przez władze krajowe w ramach następczej kontroli u producenta, jeżeli ta ilość nadwyżkowa stanowi cukier C.

(¹) Dz.U. C 179 z 18.6.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Najvyšší súd Slovenskej republiky — Słowacja) — Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky przeciwko Profitube spol. sro

(Sprawa C-165/11) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Stosowanie — Wspólnotowy kodeks celny — Towary pochodzące z państwa trzeciego objęte procedurą składu celnego na terytorium państwa członkowskiego — Przetworzenie towarów w ramach procedury uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień — Sprzedaż towarów i ponowne objęcie procedurą składu celnego — Pozostawianie towarów w tym samym składzie celnym podczas wszystkich procesów i transakcji — Dostawa towarów dokonana odpłatnie na terytorium kraju — Zdarzenie powodujące powstanie obowiązku podatkowego w zakresie podatku VAT)

(2013/C 9/17)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Daňové riaditeľstvo Slovenskej republiky

Strona pozwana: Profitube spol. sro

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Najvyšší súd Slovenskej republiky — Wykładnia art. 3 ust. 3, art. 37 ust. 2, art. 79, 84, 98, 114 i 166 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1), art. 2, 3 art. 5 ust. 1 art. 7, 10, 16 i 33a szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) oraz art. 1 pkt 7 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1) — Towary umieszczone po ich przywozie z państwa trzeciego w publicznym składzie celnym położonym w państwie członkowskim, w celu ich późniejszego przetworzenia w tym składzie celnym w procedurze uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień a następnie sprzedane w tym samym składzie celnym przez podmiot, który dokonał ich przetworzenia innej spółce z tego samego państwa bez wprowadzenia do swobodnego obrotu i objęte ponownie procedurą składu celnego — Możliwość stosowania systemu podatku VAT — Pojęcie odpłatnej dostawy towarów na terytorium kraju — Pojęcie nadużycia prawa — Zwoje ze stali przetworzone w kształtowniki ze stali

Sentencja

W sytuacji gdy towary pochodzące z państwa trzeciego zostały objęte procedurą składu celnego w państwie członkowskim, następnie przetworzone w ramach procedury uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień, po czym zostały sprzedane i ponownie objęte procedurą składu celnego, przy czym podczas tych wszystkich procesów i transakcji pozostawały w tym samym składzie celnym położonym na terytorium tego państwa członkowskiego, sprzedaż tych towarów podlega podatkowi od wartości dodanej na mocy art. 2 pkt 1 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 2004/66/WE z dnia 26 kwietnia 2004 r., chyba że wspomniane państwo członkowskie skorzystało z przysługującej mu na mocy art. 16 ust. 1 wskazanej dyrektywy możliwości zwolnienia jej z podatku od wartości dodanej, czego ustalenie należy do sądu krajowego.

(¹) Dz.U. C 194 z 2.7.2011.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Steglitz przeciwko Ines Zimmermann

(Sprawa C-174/11) ⁽¹⁾

(Szósta dyrektywa VAT — Zwolnienia — Artykuł 13 część A ust. 1 lit. g) i ust. 2 — Świadczenie usług ściśle związanych z działaniami na rzecz pomocy społecznej i zabezpieczenia społecznego przez podmioty prawa publicznego i inne organizacje uznane za podmioty o charakterze socjalnym — Uznanie — Warunki niemające zastosowania do podmiotów innych niż podmioty prawa publicznego — Uprawnienia dyskrecjonalne państw członkowskich — Granice — Zasada neutralności podatkowej)

(2013/C 9/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony

Strona skarżąca: Finanzamt Steglitz

Strona pozwana: Ines Zimmermann

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 13 część A ust. 1 lit. g) i ust. 2 lit. a) dyrektywy 77/388/EWG: Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zwolnienie z podatku świadczenia usług związanych z działaniami na rzecz pomocy społecznej i zabezpieczenia społecznego przez podmioty prawa publicznego i inne organizacje uznane za podmioty o charakterze socjalnym — Przepisy krajowe uzależniające zwolnienie z podatku pozaszpitalnej opieki od określonych warunków, które nie mają zastosowania, jeżeli sporne świadczenia są wykonywane przez stowarzyszenia zatwierdzone przez państwo lub przez członków tych stowarzyszeń

Sentencja

Artykuł 13 część A ust. 1 lit. g) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, interpretowany w świetle zasady neutralności podatkowej, stoi na przeszkodzie temu, aby zwolnienie z podatku od wartości dodanej pozaszpitalnej opieki sprawowanej przez komercyjne placówki opieki zdrowotnej było uzależnione od takiego warunku, jaki jest przedmiotem postępowania przed sądem krajowym, zgodnie z którym koszty związane z tą opieką powinny być pokryte w poprzednim roku kalendarzowym w co najmniej dwóch trzecich przypadków w całości lub w przeważającej części przez ustawowe instytucje ubezpieczeń społecznych lub pomocy socjalnej, jeżeli warunek ten nie

jest tego rodzaju, by zapewnić równość traktowania w ramach uznawania do celów tego przepisu charakteru socjalnego podmiotów innych niż podmioty prawa publicznego.

⁽¹⁾ Dz.U. C 226 z 30.7.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Bíróság) — Węgry) — Bericap Záródástechnikai bt przeciwko Plastinnova 2000 kft

(Sprawa C-180/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 2004/48/WE — Zasady oceny dowodów w ramach sporu przed sądem krajowym rozpoznającym wniosek o unieważnienie prawa ochronnego na wzór użytkowy — Uprawnienia sądu krajowego — Konwencja paryska — Porozumienie TRIPS)

(2013/C 9/19)

Język postępowania: węgierski

Sąd odsyłający

Fővárosi Törvényszék (dawniej Fővárosi Bíróság)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Bericap Záródástechnikai bt

Strona pozwana: Plastinnova 2000 kft

przy udziale: Magyar Szabadalmi Hivatal

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Fővárosi Bíróság — Wykładnia porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), znajdującego się w załączniku 1 C do porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), konwencji o ochronie własności przemysłowej podpisanej w Paryżu w dniu 20 marca 1883 r. oraz dyrektywy 2004/48/WE 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej (Dz.U. L 157, s. 45) — Zasady oceny dowodów w ramach sporu przed sądem krajowym rozpoznającym wniosek o unieważnienie prawa ochronnego na wzór użytkowy — Uprawnienia sądu krajowego

Sentencja

W zakresie, w jakim przepisy art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ust. 2 dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, interpretowane w świetle art. 2 ust. 1 Konwencji o ochronie własności przemysłowej, podpisanej w Paryżu dnia 20 marca 1883 r., zrewidowanej po raz ostatni w Sztokholmie dnia 14 lipca 1967 r. i zmienionej dnia 28 września 1979 r., oraz art. 41 ust. 1 i 2 Porozumienia w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (porozumienie TRIPS) zawartego w załączniku 1 C do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO), sporządzonego w Marrakeszu dnia 15 kwietnia 1994 r. i przyjętego na mocy

decyzji Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotyczącej zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej, w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994), nie mają zastosowania do postępowania, którego dotyczy postępowanie przed sądem odsyłającym, nie można uznać tych przepisów za stojące na przeszkodzie temu, by w ramach takiego postępowania sądowego sąd:

- nie był związany żądaniem stron i innymi oświadczeniami o określonych skutkach prawnych składanymi przez strony i mógł zarządzić przeprowadzenie takich dowodów, jakie uzna za konieczne;
- nie był związany rozstrzygnięciem administracyjnym wydanym w przedmiocie wniosku o unieważnienie prawa, ani też stanem faktycznym przedstawionym w takim rozstrzygnięciu;
- nie mógł przeprowadzić ponownie dowodów, które zostały przedstawione na poparcie wcześniejszego wniosku o unieważnienie prawa ochronnego na wzór użytkowy.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel Brusel — Belgia) — Europese Gemeenschap przeciwko Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

(Sprawa C-199/11) (¹)

(Reprezentacja Unii Europejskiej przed sądami krajowym — Artykuł 282 WE i art. 335 TFUE — Żądanie odszkodowania za szkodę poniesioną przez Unię z powodu kartelu — Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej — Prawo do rzetelnego procesu — Prawo do sądu — Równość broni — Artykuł 16 rozporządzenia nr 1/2003)

(2013/C 9/20)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van koophandel Brussel

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Europese Gemeenschap

Strona pozwana: Otis NV, General Technic-Otis Sàrl, Kone Belgium NV, Kone Luxembourg Sàrl, Schindler NV, Schindler Sàrl, ThyssenKrupp Liften Ascenseurs NV, ThyssenKrupp Ascenseurs Luxembourg Sàrl

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van koophandel Brussel — Wykładnia art. 282 WE (obecnie art. 335 TFUE) — Reprezentacja Unii Europejskiej przed sądami krajowym — Żądanie odszkodowania — Zasady dotyczące wniesienia przez instytucje takiego żądania

Sentencja

- 1) Wykładni prawa Unii należy dokonywać w ten sposób, iż w okolicznościach takich jak okoliczności sporu w postępowaniu głównym nie stoi ono na przeszkodzie temu, aby Komisja Europejska reprezentowała Unię Europejską przed sądem krajowym, do którego wniesione zostało powództwo cywilne o naprawienie szkody wyrządzonej Unii wskutek porozumienia lub uzgodnionej praktyki zakazanych na mocy art. 81 WE i art. 101 TFUE i mogących mieć wpływ na niektóre zamówienia publiczne udzielone przez różne instytucje i organy Unii, bez konieczności posiadania przez Komisję pełnomocnictwa udzielonego przez inne zainteresowane instytucje lub organy.
- 2) Artykuł 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej nie stoi na przeszkodzie temu, aby Komisja Europejska występowała w imieniu Unii Europejskiej do sądu krajowego z powództwem o naprawienie szkody poniesionej przez Unię wskutek porozumienia lub praktyki, których niezgodność z art. 81 WE lub art. 101 TFUE została stwierdzona decyzją tej instytucji.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Arbeitsgericht Passau — Niemcy) — Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11) przeciwko Kaiser GmbH

(Sprawy połączone C-229/11 i C-230/11) (¹)

(Polityka społeczna — Dyrektywa 2003/88/WE — Zmniejszenie wymiaru czasu pracy („Kurzarbeit”) — Zmniejszenie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego stosownie do zmniejszenia wymiaru czasu pracy — Ekwiwalent pieniężny)

(2013/C 9/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Arbeitsgericht Passau

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Alexander Heimann (C-229/11), Konstantin Toltschin (C-230/11)

Strona pozwana: Kaiser GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Arbeitsgericht Passau — Wykładnia art. 31 ust. 2 Karty praw podstawowych (Dz.U. C 83, s. 389) i art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy (Dz.U. L 299, s. 9) — Zmniejszenie zwykłego wymiaru czasu pracy przyjętego w przedsiębiorstwie ze względu na pracę w skróconym wymiarze („Kurzarbeit”) — Regulacja krajowa przewidująca zmniejszenie prawa do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego stosownie do zmniejszenia liczby dni pracy pracownika zatrudnionego w skróconym wymiarze czasu pracy.

Sentencja

Artykuł 31 ust. 2 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz art. 7 ust. 1 dyrektywy 2003/88/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. dotyczącej niektórych aspektów organizacji czasu pracy należy interpretować w ten sposób, że nie stoją one na przeszkodzie istnieniu przepisów lub praktyk krajowych, takich jak program osłony uzgodniony między przedsiębiorstwem a jego radą pracowników, na których podstawie prawo do corocznego płatnego urlopu wypoczynkowego pracownika, któremu zmniejszono wymiar czasu pracy, oblicza się zgodnie z zasadą *pro rata temporis*.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 8 listopada 2012 r.
— Komisja Europejska przeciwko Republice Greckiej

(Sprawa C-244/11) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Artykuły 34 WE i 56 WE — Wymóg uzyskania uprzedniego pozwolenia na nabycie praw głosu odpowiadających ponad 20 % kapitału zakładowego określonych „strategicznych spółek akcyjnych” — Mechanizm następczej kontroli niektórych decyzji podejmowanych przez te spółki)

(2013/C 9/22)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Montaguti i G. Zavvos, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciele: P. Mylonopoulos i K. Boskovits, pełnomocnicy)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Przepisy krajowe uzależniające nabycie praw głosu odpowiadających 20 % lub więcej całkowitego kapitału zakładowego w spółkach o strategicznym znaczeniu narodowym od uprzedniego zezwolenia — Naruszenie art. 49 i art. 63 TFUE

Sentencja

- 1) Ustanawiając wymagania określone w art. 11 ust. 1 w związku z art. 11 ust. 2 oraz w art. 11 ust. 3 ustawy 3631/2008 o utworzeniu krajowego funduszu spójności społecznej, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, jakie ciążyą na niej na mocy art. 43 WE, dotyczącego swobody działalności gospodarczej.
- 2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 219 z 23.7.2011.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 listopada 2012 r.
(wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof — Austria) — K przeciwko Bundesasylamt

(Sprawa C-245/11) (¹)

(Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Określanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego — Klauzula humanitarna — Artykuł 15 tego rozporządzenia — Osoba korzystająca z azylu w państwie członkowskim uzależniona od pomocy osoby ubiegającej się o azyl ze względu na to, że cierpi na poważną chorobę — Artykuł 15 ust. 2 rozporządzenia — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie, które nie jest odpowiedzialne w świetle kryteriów określonych w rozdziale III tegoż rozporządzenia, wniosku o udzielenie azylu złożonego przez wspomnianą osobę ubiegającą się o azyl — Przesłanki)

(2013/C 9/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Asylgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: K

Strona pozwana: Bundesasylamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Asylgerichtshof — Wykładnia art. 3 ust. 2 i art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1) — Obowiązek rozpatrzenia przez państwo członkowskie ze względów humanitarnych wniesionego do niego wniosku o azyl, chociaż nie jest ono zobowiązane do jego rozpatrzenia na podstawie kryteriów ustalonych w rozporządzeniu (WE) nr 343/2003 — Bliska więź między wnioskującym o azyl a osobą bardzo bezbronną, której przyznano już azyl w tym państwie członkowskim

Sentencja

W okolicznościach takich jak rozpatrywane w sprawie głównej art. 15 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, należy interpretować w ten sposób, że państwo członkowskie, które nie jest odpowiedzialne za rozpatrzenie wniosku o udzielenie azylu w świetle kryteriów wymienionych w rozdziale III tego rozporządzenia, staje się państwem członkowskim odpowiedzialnym. Do państwa członkowskiego, które stało się państwem członkowskim odpowiedzialnym w rozumieniu tegoż rozporządzenia, należy przejęcie zobowiązań związanych z odpowiedzialnością. Powiadamia ono o tym państwo członkowskie uprzednio odpowiedzialne. Ta wykładnia wspomnianego art. 15 ust. 2 ma zastosowanie także wtedy, gdy państwo członkowskie, które było odpowiedzialne na mocy kryteriów wymienionych w rozdziale III wspomnianego rozporządzenia, nie przedstawiło wniosku w tym zakresie zgodnie z art. 15 ust. 1 zdanie drugie tegoż rozporządzenia.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Niemcy) — Atilla Gülbahce przeciwko Freie und Hansestadt Hamburg

(Sprawa C-268/11) (¹)

(Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Układ stowarzyszeniowy EWG — Turcja — Decyzja nr 1/80 Rady Stowarzyszenia — Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze — Prawa pracowników tureckich należących do legalnego rynku pracy — Cofnięcie z mocą wsteczną dokumentu pobytowego)

(2013/C 9/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Hamburgisches Oberverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Atilla Gülbahce

Strona pozwana: Freie und Hansestadt Hamburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hamburgisches Oberverwaltungsgericht — Wykładnia art. 10 ust. 1 i art. 13 decyzji nr 1/80 Rady Stowarzyszenia EWG–Turcja z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia — Wydanie pracownikowi tureckiemu, małżonkowi obywatelki przyjmującego państwa członkowskiego, zezwolenia na pobyt na czas oznaczony i bezterminowego pozwolenia na pracę — Cofnięcie, z mocą wsteczną i z powodu separacji małżonków, o której nie zostały powiadomione właściwe organy, decyzji w sprawie przedłużenia ważności zezwolenia

na pobyt — Przesłanki uzasadnienia prawa pobytu na podstawie art. 10 ust. 1 decyzji nr 1/80 z uwzględnieniem bezterminowego pozwolenia na pracę

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 tiret pierwsze decyzji Rady Stowarzyszenia nr 1/80 z dnia 19 września 1980 r. w sprawie rozwoju stowarzyszenia utworzonego na mocy Układu ustanawiającego stowarzyszenie między Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją, podpisanego w dniu 12 września 1963 r. w Ankarze przez Republikę Turcji z jednej strony i przez państwa członkowskie EWG oraz Wspólnotę z drugiej strony, który został zawarty, zatwierdzony i ratyfikowany w imieniu tej ostatniej decyzją Rady 64/732/EWG z dnia 23 grudnia 1963 r., należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie temu, by właściwe organy krajowe cofnęły wydany pracownikowi tureckiemu dokument pobytowy z mocą wsteczną od dnia, w którym ustał powód, od istnienia którego prawo krajowe uzależnia możliwość wydania tego dokumentu, jeżeli pracownik ten nie dopuścił się żadnych oszukańczych zachowań, a cofnięcie to następuje po upływie rocznego okresu legalnego zatrudnienia, przewidzianego w tymże art. 6 ust. 1 tiret pierwsze.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Symvoulío tis Epikrateias — Grecja) — Techniko Epimelitirio Elladas (TEE) i in. przeciwko Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

(Sprawa C-271/11) (¹)

(Transport lotniczy — Rozporządzenie nr 2042/2003 — Wymagania techniczne i procedury administracyjne w dziedzinie lotnictwa cywilnego — Nieprzerwana zdolność do lotu statków powietrznych — Zezwolenie udzielane członkom personelu wykonującego zadania kontrolne — Wymagane kwalifikacje)

(2013/C 9/25)

Język postępowania: grecki

Sąd odsyłający

Symvoulío tis Epikrateias

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Techniko Epimelitirio Elladas (TEE), Syllogos Ellinon Diplomatouchon aeronafpigon michanikon (SEA), Alexandros Tsiapas, Antonios Oikonomopoulos, Apostolos Batategas, Vasileios Kouloukias, Georgios Oikonomopoulos, Hlias Hliadis, Ionnis Tertigkas, Panellinios Syllogos Aerolimeinikon Ypiresias Politikis Aeroporias, Eleni Theodoridou, Ioannis Karnesiotis, Alexandra Efthimiou, Eleni Saatsaki

Strona pozwana: Ypourgos Esoterikon, Dimosias Dioikisis kai Apokentrosis, Ypourgos Metaforon kai Epikoinonion kai, Ypourgos Oikonomias kai Oikonomikon

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Symvoulio tis Epikrateias — Wykładnia rozporządzenia Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie obowiązki (Dz.U. L 315, s. 1) — Zgodność przepisów krajowych powierzających obowiązki z zakresu kontroli statków powietrznych czterem odrębnym kategoriom inspektorów (inspektorom ds. oceny zdatności do lotu statków powietrznych, inspektorom lotu, inspektorom bezpieczeństwa w kabinie, inspektorom ds. dyplomów i licencji)

Sentencja

- 1) Wykładni art. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2042/2003 z dnia 20 listopada 2003 r. w sprawie nieprzerwanej zdatności do lotu statków powietrznych oraz wyrobów lotniczych, części i wyposażenia, a także w sprawie zezwoleń udzielanych instytucjom i personelowi zaangażowanym w takie zadania oraz przepisu M.B.902 załącznika I do tego rozporządzenia należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mogą, przy przyjmowaniu uzupełniających środków w celu wykonania tego rozporządzenia, w ramach właściwego organu, o którym mowa w przepisie M.B.902, dokonać podziału obowiązków z zakresu kontroli zdatności do lotu statków powietrznych pomiędzy różne wyspecjalizowane kategorie inspektorów.
- 2) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) pkt 1 załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że każda osoba, której powierzone zostały obowiązki w zakresie kontroli w odniesieniu do jakiegokolwiek aspektu zdatności do lotu statków powietrznych powinna mieć pięcioletnie doświadczenie obejmujące wszystkie i wyłącznie te aspekty, które są związane z zapewnieniem nieprzerwanej zdatności do lotu statku powietrznego.
- 3) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) pkt 1 załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że państwa członkowskie mogą określić warunki nabycia co najmniej pięcioletniego doświadczenia w zapewnianiu nieprzerwanej zdatności do lotu, jakie powinien posiadać personel odpowiedzialny za przegląd zdatności do lotu statków powietrznych. W szczególności mogą one zdecydować o uwzględnieniu doświadczenia nabytego w ramach zatrudnienia w warsztacie obsługi technicznej statków powietrznych, uwzględnieniu doświadczenia nabytego w ramach praktyki zawodowej odbytej w środowisku pracy w ramach studiów z dziedziny lotnictwa lub też doświadczenia związanego z wykonywaniem uprzednio obowiązków inspektora ds. oceny zdatności do lotu.
- 4) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że nie ustanawia on żadnej różnicy pomiędzy osobami posiadającymi licencję obsługi technicznej statków powietrznych w rozumieniu załącznika III do wskazanego rozporządzenia, z tytułowanego „Część 66” a osobami posiadającymi dyplom ukończenia studiów wyższych.
- 5) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że funkcje inspektorów ds. oceny zdatności do lotu statków powietrznych mogą sprawować wyłącznie osoby, które odbyły uprzednio wszystkie wymagane tym przepisem studia i szkolenia oraz zostały poddane ocenie w zakresie ich umiejętności i kompetencji po zakończeniu takich programów nauczania.

- 6) Wykładni przepisu M.B.902 lit. b) pkt 4 załącznika I do rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że funkcje inspektorów ds. oceny zdatności do lotu mogą sprawować wyłącznie osoby, które uprzednio zajmowały stanowisko wiążące się z odpowiednimi obowiązkami, potwierdzającymi zarówno możliwość przeprowadzenia niezbędnych kontroli technicznych jak też możliwość dokonania oceny, czy wyniki tych kontroli pozwalają bądź nie na wydanie dokumentów poświadczających zdatność do lotu statku powietrznego poddanego badaniu.
- 7) Wykładni rozporządzenia nr 2042/2003 należy dokonywać w ten sposób, że władze państw członkowskich nie są zobowiązane przewidzieć, iż osoby sprawujące funkcje w zakresie kontroli zdatności do lotu statków powietrznych w dniu wejścia w życie tego rozporządzenia będą nadal w sposób automatyczny i bez przeprowadzenia procedury selekcyjnej sprawować takie funkcje.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden — Niderlandy) — Staatssecretaris van Financiën przeciwko Gemeente Vlaardingen

(Sprawa C-299/11) (¹)

(Podatki — Podatek VAT — Transakcje podlegające opodatkowaniu — Przeznaczenie na potrzeby działalności przedsiębiorstwa towarów uzyskanych „w wyniku działalności przedsiębiorstwa” — Zrównanie z odpłatną dostawą — Grunty należące do podatnika i przekształcone przez osobę trzecią)

(2013/C 9/26)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Staatssecretaris van Financiën

Strona pozwana: Gemeente Vlaardingen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Hoge Raad der Nederlanden — Wykładnia art. 5 ust. 5 i 7 lit. a) oraz art. 11 część A ust. 1 lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Transakcje podlegające opodatkowaniu — Przeznaczenie towaru na potrzeby działalności przedsiębiorstwa — Przeznaczenie na zwolnioną z podatku działalność przedsiębiorstwa należącego do niego gruntu, który został przekształcony na jego zlecenie i za wynagrodzeniem przez osobę trzecią

Sentencja

Artykuł 5 ust. 7 lit. a) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku, zmienionej dyrektywą Rady 95/7/WE z dnia 10 kwietnia 1995 r., w związku z jej art. 11 część A ust. 1 lit. b), powinien być interpretowany w ten sposób, że przeznaczenie przez podatnika na potrzeby jego działalności gospodarczej zwolnionej z podatku od wartości dodanej działek gruntów, których jest właścicielem i których przekształcenie zlecił osobie trzeciej, może stanowić przedmiot opodatkowania podatkiem od wartości dodanej, którego podstawą opodatkowania jest suma wartości gruntu obejmującego te działki i kosztów ich przekształcenia, o ile podatnik ten nie zapłacił jeszcze podatku od wartości dodanej związanego z tą wartością i tymi kosztami oraz pod warunkiem że odnośne działki gruntu nie są objęte zwolnieniem przewidzianym w art. 13 część B lit. h) rzeczonyj dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Wyrok Trybunału (piąta izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — KGH Belgium NV przeciwko Belgische Staat

(Sprawa C-351/11) (¹)

(Dług celny — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych lub wywozowych — Zaksięgowanie należności — Szczegółowe zasady)

(2013/C 9/27)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: KGH Belgium NV

Strona pozwana: Belgische Staat

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Wykładnia art. 217 ust. 1 i 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) — Pokrycie retrospektywne należności celnych przywozowych lub wywozowych — Zaksięgowanie należności — Szczegółowe zasady

Sentencja

Wykładni art. 217 ust. 2 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 82/97 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 grudnia 1996 r., należy dokonywać w ten sposób, że ponieważ artykuł ten nie określa szczegółowych zasad zaksięgowania w rozumieniu tego przepisu, pozostawia on państwom

członkowskim zadanie ustanowienia szczegółowych zasad zaksięgowania kwot należności celnych wynikających z długu celnego, przy czym państwa te nie mają obowiązku zdefiniowania w swoich przepisach krajowych zasad dokonania tego zaksięgowania, które powinno nastąpić w sposób zapewniający, że właściwe organy celne wpisują dokładną kwotę należności celnych przywozowych lub należności celnych wywozowych, wynikającą z długu celnego, do rejestru lub ewidencjonują ją w inny, równoważny sposób, tak aby umożliwić między innymi, że zaksięgowanie danych kwot jest ustalone w sposób pewny również względem zobowiązanego do zapłaty.

(¹) Dz.U. C 282 z 24.9.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. — Rada Unii Europejskiej przeciwko Nadianie Bombie i Komisji Europejskiej

(Sprawa C-417/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólna polityka zagraniczna i bezpieczeństwa — Szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Wybrzeżu Kości Słoniowej — Zamrożenie funduszy — Artykuł 296 TFUE — Obowiązek uzasadnienia — Prawo do obrony — Prawo do skutecznego środka zaskarżenia — Prawo do poszanowania własności)

(2013/C 9/28)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Bishop, B. Driessen i E. Dumitriu-Segnana, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Nadiany Bamba (przedstawiciele: początkowo adwokat P. Haïk, następnie adwokat P. Maisonneuve), Komisja Europejska (przedstawiciele: E. Cujo i M. Konstantinidis, pełnomocnicy)

Interwient popierający żądania strony skarżącej: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i E. Ranaivoson, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (piąta izba) z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-86/11 Bamba przeciwko Radzie, którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Rady 2011/18/WPZiB z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany decyzji Rady 2010/656/WPZiB przedłużającej obowiązywanie środków ograniczających wobec Republiki Wybrzeża Kości Słoniowej i rozporządzenia Rady (UE) nr 25/2011 z dnia 14 stycznia 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 560/2005 nakładającego określone szczególne środki ograniczające skierowane przeciwko niektórym osobom i podmiotom w związku z sytuacją w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej (Dz.U. L 11, s. 1) w zakresie, w jakim dotyczyły one Nadiany Bamy — Zamrożenie funduszy — Obowiązek uzasadnienia — Naruszenie prawa

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 8 czerwca 2011 r. w sprawie T-86/11 *Bamba* przeciwko Radzie zostaje uchylony.
- 2) Skarga N. Bamby zostaje oddalona.
- 3) *Nadiany Bamba* pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej zarówno w związku z niniejszym odwołaniem, jak i z postępowaniem w pierwszej instancji.
- 4) Republika Francuska i Komisja ponoszą własne koszty.

(¹) Dz.U. C 311 z 22.10.2011.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Hamburg — Niemcy) — Lagura Vermögensverwaltung GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Hafen

(Sprawa C-438/11) (¹)

(Wspólnotowy kodeks celny — Artykuł 220 ust. 2 lit. b) — Retrospektywne pokrycie należności celnych przywozowych — Uzasadnione oczekiwania — Niemożność weryfikacji prawidłowości świadectwa pochodzenia — Pojęcie „świadectwa wystawionego na podstawie niewłaściwego przedstawienia faktów przez eksportera” — Ciężar dowodu — System ogólnych preferencji taryfowych)

(2013/C 9/29)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Lagura Vermögensverwaltung GmbH

Strona pozwana: Hauptzollamt Hamburg-Hafen

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Hamburg — Wykładnia art. 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r. (Dz.U. L 311, s. 17) — Wywóz towarów z państwa trzeciego do Unii Europejskiej — Weryfikacja następcza dowodu pochodzenia — Niemożność retrospektywnego zweryfikowania prawidłowości treści świadectwa pochodzenia wystawionego przez właściwe władze tego państwa trzeciego — Ochrona ewentualnych uzasadnionych oczekiwań importera

Sentencja

Artykuł 220 ust. 2 lit. b) rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks

celny, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 2700/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2000 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że w sytuacji, w której w związku z zaprzestaniem produkcji przez eksportera właściwe organy państwa trzeciego nie są w stanie zbadać w toku weryfikacji następczej, czy świadectwo pochodzenia — „formularz A” — które wydały, opiera się na prawidłowym przedstawieniu faktów przez eksportera, ciężar dowodu, że owo świadectwo zostało wydane na podstawie prawidłowego przedstawienia faktów przez eksportera, spoczywa na osobie odpowiedzialnej za uiszczenie należności celnych.

(¹) Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Bremen — Niemcy) — Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronen AG przeciwko Samskip GmbH

(Sprawa C-456/11) (¹)

(Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuły 32 i 33 — Uznawanie orzeczeń sądowych — Pojęcie „orzeczenie” — Wpływ orzeczenia sądowego na jurysdykcję międzynarodową — Warunki umowne ustalające właściwość sądu)

(2013/C 9/30)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Bremen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Gothaer Allgemeine Versicherung AG, ERGO Versicherung AG, Versicherungskammer Bayern-Versicherungsanstalt des öffentlichen Rechts, Nürnberger Allgemeine Versicherungs AG, Kronen AG

Strona pozwana: Samskip GmbH

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Landgericht Bremen — Wykładnia art. 31 i 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. 2001 L 12, s. 1) — Uznawanie orzeczeń wydanych w jednym państwie członkowskim — Orzeczenie o charakterze czysto proceduralnym („Prozessurteil”) — Orzeczenie dotyczące wykładni klauzuli jurysdykcyjnej, na podstawie której sąd krajowy uznaje się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy, stwierdzając jurysdykcję państwa trzeciego — Zakres uznania

Sentencja

- 1) Artykuł 32 rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych należy interpretować w ten sposób, że artykuł ten stosuje się także do orzeczeń, w których sąd państwa członkowskiego uznaje się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy ze względu na istnienie klauzuli jurysdykcyjnej, niezależnie od kwalifikacji tego rodzaju orzeczenia w prawie innego państwa członkowskiego.
- 2) Artykuły 32 i 33 rozporządzenia nr 44/2001 należy interpretować w ten sposób, że sąd, do którego zwrócono się o uznanie orzeczenia, w którym sąd innego państwa członkowskiego uznał się za niewłaściwy do rozpoznania sprawy ze względu na istnienie klauzuli jurysdykcyjnej, jest związany ustaleniem w przedmiocie ważności tej klauzuli, które znajduje się w uzasadnieniu prawomocnego wyroku odrzucającego skargę jako niedopuszczalną.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Stockholms tingsrätt — Szwecja) — Ulf Kazimierz Radziejewski przeciwko Kronofogdemyndigheten i Stockholm

(Sprawa C-461/11) (¹)

(Swobodny przepływ pracowników — Artykuł 45 TFUE — Postępowanie w sprawie pełnego lub częściowego umorzenia zobowiązań — Dłużnik będący osobą fizyczną — Przepisy krajowe uzależniające uzyskanie decyzji o umorzeniu zobowiązań od przesłanki miejsca zamieszkania)

(2013/C 9/31)

Język postępowania: szwedzkie

Sąd odsyłający

Stockholms tingsrätt

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Ulf Kazimierz Radziejewski

Strona pozwana: Kronofogdemyndigheten i Stockholm

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Stockholms tingsrätt — Wykładnia art. 45 TFUE — Swobodny przepływ osób — Zgodność z art. 45 krajowych przepisów prawnych uzależniających wszczęcie postępowania w przedmiocie umorzenia zobowiązań osób fizycznych od przesłanki posiadania miejsca zamieszkania na terytorium krajowym — Dłużnik będący obywatelem państwa członkowskiego A, zamieszkujący w państwie członkowskim B, który złożył wniosek o umorzenie zobowiązań w państwie członkowskim

A, miejscu powstania zobowiązań — Związki z miejscem złożenia wniosku

Sentencja

Wykładni art. 45 TFUE należy dokonywać w ten sposób, że sprzeciwia się on przepisom krajowym takim jak będące przedmiotem postępowania głównego, które uzależniają uzyskanie decyzji o umorzeniu zobowiązań od przesłanki miejsca zamieszkania w zainteresowanym państwie członkowskim.

(¹) Dz.U. C 340 z 19.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 listopada 2012 r. — Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE przeciwko Komisji

(Sprawa C-469/11 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga o odszkodowanie — Odrzucenie oferty złożonej w ramach unijnego postępowania przetargowego — Termin przedawnienia — Rozpoczęcie biegu terminu — Zastosowanie terminu uwzględniającego odległość)

(2013/C 9/32)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE (przedstawiciel: N. Korogiannakis, dikigoros)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: E Manhaeve i M. Wilderspin, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu wydanego w dniu 22 czerwca 2011 r. w sprawie T-409/09 Evropaiki Dynamiki przeciwko Komisji, odrzucającego jako w części oczywiście niedopuszczalną i w części jako całkowicie pozbawioną jakiejkolwiek podstawy prawnej skargę o odszkodowanie mającą na celu uzyskanie naprawienia szkody, jaką strona wnosząca odwołanie miała ponieść w następstwie decyzji Komisji o odrzuceniu oferty strony wnoszącej odwołanie w ramach procedury przetargowej — Termin do wniesienia skargi — Termin uwzględniający odległość

Sentencja

1) Odwołanie zostaje oddalone.

2) Evropaiki Dynamiki — Proigmena Systimata Tilepikoinonion Pliroforikis kai Tilematikis AE zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 331 z 12.11.2011.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Köln — Niemcy) — Susanne Leichenich przeciwko Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

(Sprawa C-532/11) ⁽¹⁾

(Dyrektywa 77/388/EWG — Podatek VAT — Zwolnienia — Artykuł 13 część B lit. b) — Dzierżawa i najem nieruchomości — Barka mieszkalna nieposiadająca napędu, trwale unieruchomiona przy nabrzeżu rzeki — Najem barki mieszkalnej łącznie z przylegającymi do niej pomostem, gruntem i powierzchnią wodną — Przeznaczenie wyłącznie na stałe prowadzenie restauracji z dyskoteką — Jednolite świadczenie)

(2013/C 9/33)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Susanne Leichenich

Strona pozwana: Ansbert Peffekoven, Ingo Horeis

Przy udziale: Dr. Leyh, Dr. Kossow & Dr. Ott KG, Wirtschaftsprüfungsgesellschaft, Steuerberatungsgesellschaft

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Oberlandesgericht Köln — Wykładnia art. 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Zakres zastosowania zwolnienia z podatku VAT przewidzianego przez ten przepis w odniesieniu do dzierżawy i najmu nieruchomości — Dzierżawa powierzchni wody i barki przeznaczonej do wykorzystania gospodarczego jako restauracja i dyskoteka.

Sentencja

1) Artykuł 13 część B lit. b) szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, iż w zakresie pojęcia dzierżawy i najmu nieruchomości mieści się najem barki mieszkalnej, wraz z przylegającymi do niej przestrzeniami i pomostem, która to barka jest unieruchomiona przy pomocy mocowań, których nie można łatwo zdemontować, umocowanych do nabrzeża i do koryta rzeki, stoi w wydzielonym i dającym się wyodrębnić miejscu na wodach rzeki i jest przeznaczona wyłącznie, zgodnie z treścią umowy najmu, na stałe prowadzenie w niej restauracji z dyskoteką w tej właśnie lokalizacji. Wspomniany najem stanowi jednolite objęte zwolnieniem świadczenie, przy czym nie należy dokonywać rozróżnienia między najmem barki mieszkalnej i najmem pomostu.

2) Tego rodzaju barka mieszkalna nie stanowi pojazdu w rozumieniu art. 13 część B lit. b) pkt 2 szóstej dyrektywy 77/388.

⁽¹⁾ Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 15 listopada 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākās tiesas Senāts — Łotwa) — SIA Kurcums Metal przeciwko Valsts ieņēmumu dienests

(Sprawa C-558/11) ⁽¹⁾

(Wspólna Taryfa Celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Liny kombinowane „Tajfun” wyprodukowane w Rosji, składające się z polipropylenu i drutu stalowego — Szakle takielunkowe wygięte z zaokrąglonymi końcami, które łączy się za pomocą bolca — Cło antydumpingowe od przywozu niektórych lin oraz kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Republiki Czeskiej, Rosji, Tajlandii i Turcji)

(2013/C 9/34)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākās tiesas Senāts

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA Kurcums Metal

Strona pozwana: Valsts ieņēmumu dienests

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Augstākās tiesas Senāts — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej Taryfy Celnej (Dz.U. L 256, s. 1) i art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1601/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz upoważniającego do ostatecznego poboru tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz niektórych lin oraz kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Republiki Czeskiej, Rosji, Tajlandii i Turcji (Dz.U. L 211, s. 1) — Liny kombinowane „Tajfun” wyprodukowane w Rosji, składające się z polipropylenu i drutu stalowego — Klasyfikacja do podpozycji 5607 49 11 lub do podpozycji 7312 10 98 Nomenklatury scalonej — Szakle takielunkowe wygięte z zaokrąglonymi końcami, które łączy się za pomocą bolca — Klasyfikacja do podpozycji 7317 00 90 lub do podpozycji 7326 90 98 Nomenklatury scalonej — Ostateczne cło antydumpingowe

Sentencja

1) Podpozycję 5607 49 11 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, zmienionym rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1549/2006 z dnia 17 października 2006 r. należy interpretować w ten sposób, że liny takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, zbudowane zarówno z polipropylenu, jak i drutu ze stali ocynkowanej, nie są objęte jako takie wspomnianą podpozycją.

- 2) Regulę 3 lit. b) ogólnych reguł interpretacji Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, zmienionym rozporządzeniem nr 1549/2006, należy rozumieć w ten sposób, że klasyfikacji taryfowej lin takich jak będące przedmiotem postępowania głównego nie należy dokonywać z uwzględnieniem tej reguły, z zastrzeżeniem weryfikacji przez sąd odsyłający — z uwzględnieniem wszystkich przedstawionych mu elementów stanu faktycznego — że żaden z dwóch komponentów lin samodzielnie nie nadaje tym linom zasadniczego charakteru.
- 3) Artykuł 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 1601/2001 z dnia 2 sierpnia 2001 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz upoważniającego do ostatecznego poboru tymczasowego cła antydumpingowego na przywóz niektórych lin oraz kabli żelaznych lub stalowych pochodzących z Republiki Czeskiej, Rosji, Tajlandii i Turcji należy interpretować w ten sposób, że liny takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, przy założeniu, że należą do podpozycji 7312 10 98 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, zmienionym rozporządzeniem nr 1549/2006, objęte są zakresem stosowania wspomnianego artykułu.
- 4) Podpozycję 7317 00 90 Nomenklatury scalonej, zawartej w załączniku I do rozporządzenia nr 2658/87, zmienionym rozporządzeniem nr 1549/2006 należy interpretować w ten sposób, że wygięte klamry z zaokrąglonymi końcami połączonymi bolcem, takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, nie są objęte wspomnianą podpozycją.

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 6 listopada 2012 r. — Komisja Europejska przeciwko Węgrom

(Sprawa C-286/12) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Polityka społeczna — Równość traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy — Dyrektywa 2000/78/WE — Artykuł 2 i art. 6 ust. 1 — Uregulowanie krajowe wymagające zaprzestania działalności zawodowej przez sędziów, prokuratorów i notariuszy, którzy ukończyli 62 lata — Zgodne z przepisami cele uzasadniające odmienne traktowanie w stosunku do pracowników, którzy nie ukończyli 62 lat — Proporcjonalny charakter długości okresu przejściowego)

(2013/C 9/35)

Język postępowania: węgierski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Enegren i K. Talabér-Ritz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Węgry (przedstawiciel: M.Z. Fehér, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Naruszenie art. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia

27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16) — Uregulowanie krajowe wymagające bezpośredniego zaprzestania działalności zawodowej przez sędziów, prokuratorów i notariuszy, którzy ukończyli 62 lata — Brak zgodnych z przepisami celów uzasadniających takie odmienne traktowanie w stosunku do pracowników, którzy nie ukończyli 62 lat — Nieproporcjonalny charakter (rocznego) okresu przejściowego

Sentencja

1) Przyjmując uregulowanie krajowe wymagające zaprzestania działalności zawodowej przez sędziów, prokuratorów i notariuszy wraz z osiągnięciem przez nich wieku 62 lat, co powoduje odmienne traktowanie ze względu na wiek niemające charakteru proporcjonalnego w stosunku do zamierzonych celów, Węgry uchybiły swoim zobowiązaniom wynikającym z art. 2 i art. 6 ust. 1 dyrektywy Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiającej ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy.

2) Węgry zostają obciążone kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 217 z 21.7.2012.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato — Włochy) — Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss przeciwko Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

(Sprawa C-502/11) (¹)

(Zamówienia publiczne na roboty budowlane — Dyrektywa 93/37/EWG — Artykuł 6 — Zasady równego traktowania i przejrzystości — Dopuszczalność przepisów ograniczających udział w postępowaniach przetargowych do spółek prowadzących działalność handlową z wykluczeniem spółek cywilnych („società semplici”) — Cele instytucjonalne i statutowe — Przedsiębiorstwa rolne)

(2013/C 9/36)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Vivaio dei Molini Azienda Agricola Porro Savoldi ss

Strona pozwana: Autorità per la Vigilanza sui Contratti Pubblici di lavori, servizi e forniture

przy udziale: SOA CQOP Costruttori Qualificati Opere Pubbliche SpA, Unione Provinciale Agricoltori di Brescia

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Consiglio di Stato — Wykładnia art. 6 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane (Dz.U. L 199, s. 54) — Zasada niedyskryminacji — Przepisy krajowe ograniczające udział w procedurach udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane do spółek prowadzących działalność handlową i wykluczające przedsiębiorstwa rolne w formie spółek cywilnych („società semplice”)

Sentencja

Prawo Unii, a w szczególności art. 6 dyrektywy Rady 93/37/EWG z dnia 14 czerwca 1993 r. dotyczącej koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, zmienionej dyrektywą Komisji 2001/78/WE z dnia 13 września 2001 r. sprzeciwia się obowiązywaniu przepisów krajowych, takich jak będące przedmiotem postępowania głównego, które zakazują spółce takiej jak spółka cywilna, będącej „wykonawcą” w rozumieniu dyrektywy 93/37 uczestniczenia w postępowaniach przetargowych wyłącznie z uwagi na jej formę prawną.

(¹) Dz.U. C 347 z 26.11.2011.

Postanowienie Trybunału z dnia 15 października 2012 r. — Internationaler Hilfsfonds eV przeciwko Komisji

(Sprawa C-554/11 P) (¹)

(Odwołanie — Dostęp do dokumentów — Odmowa pełnego dostępu do dokumentów dotyczących umowy LIEN 97–2011 — Skarga o stwierdzenie nieważności — Ponowne badanie w toku postępowania — Wniesienie odrębnej skargi o stwierdzenie nieważności)

(2013/C 9/37)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Internationaler Hilfsfonds eV (przedstawiciel: H. Kaltenecker, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Costa de Oliveira i T. Scharf, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (czwarta izba) z dnia 21 września 2011 r. w sprawie T-141/05 RENV Internationaler Hilfsfonds przeciwko Komisji, którym Sąd umorzył postępowanie w przedmiocie żądań wnoszącego odwołanie zmierzających do stwierdzenia nieważności decyzji Komisji z dnia 14 lutego 2005 r. odmawiającej mu dostępu do niektórych dokumentów akt sprawy dotyczącej umowy LIEN 97-2011 — Naruszenie procedury w postępowaniu przed Sądem — Brak koordynacji między sprawami T-141/05 RENV i T-36/10 — Obciążenie kosztami i ich wysokość

Sentencja

1) Odwołanie zostaje odrzucone.

2) Internationaler Hilfsfonds eV zostaje obciążony kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Postanowienie Trybunału (pierwsza izba) z dnia 4 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Belgia) — Pelckmans Turnhout NV przeciwko Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

(Sprawa C-559/11) (¹)

(Artykuł 92 § 1, art. 103 § 1 i art. 104 § 3 akapit pierwszy regulaminu postępowania — Dyrektywa 2005/29/WE — Nieuczciwe praktyki handlowe — Uregulowanie krajowe zakazujące otwierania placówek handlowych przez siedem dni w tygodniu)

(2013/C 9/38)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Rechtbank van koophandel te Antwerpen

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Pelckmans Turnhout NV

Strona pozwana: Walter Van Gastel Balen NV, Walter Van Gastel NV, Walter Van Gastel Schoten NV, Walter Van Gastel Lifestyle NV

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van koophandel te Antwerpen — Wykładnia art. 34, art. 35, art. 49 i art. 56 TFUE oraz dyrektywy 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącej nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającej dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”) (Dz.U. L 149, s. 22) — Pojęcie praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów — Otwarcie placówki handlowej przez siedem dni w tygodniu i reklama tychże godzin otwarcia

Sentencja

Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego

i Rady („dyrektywy o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że nie znajduje ona zastosowania do prawodawstwa krajowego, takiego jak będące przedmiotem postępowania głównego, którego jednym z celów nie jest ochrona konsumentów.

(¹) Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Postanowienie Trybunału z dnia 12 lipca 2012 r. — Muhamad Mugarby przeciwko Radzie Unii Europejskiej, Komisji Europejskiej

(Sprawa C-581/11 P) (¹)

(Odwołanie — Skarga na bezczynność — Naruszenie praw podstawowych i układu o stowarzyszeniu między Wspólnotą Europejską a Republiką Libańską — Zaniechanie podjęcia przez Radę i Komisję środków przeciwko Republice Libańskiej — Skarga o odszkodowanie — Odwołanie oczywiście bezzasadne i oczywiście niedopuszczalne)

(2013/C 9/39)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Muhamad Mugarby (przedstawiciel: S. Delhayé, Advocate)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: B. Driessen i M. M. Joséphidès, pełnomocnicy), Komisja Europejska (przedstawiciele: S. Boelaert i F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od postanowienia Sądu (trzecia izba) z dnia 6 września 2011 r. w sprawie T-292/09 Mugarby przeciwko Radzie i Komisji, oddalającego, po pierwsze, skargę na bezczynność instytucji mającą na celu stwierdzenie, że Rada i Komisja bezprawnie odmówiły zajęcia stanowiska w odniesieniu do wniosku skarżącego dotyczącego podjęcia środków przeciwko Libanowi z uwagi na podnoszone przez skarżącego naruszenie przez Liban praw podstawowych skarżącego, a także naruszenia przez Liban układu stowarzyszeniowego pomiędzy Wspólnotą a Republiką Libańską, a po drugie oddalającego skargę o naprawienie szkody, którą skarżący miał ponieść wskutek bezczynności instytucji wspólnotowych.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.
- 2) Muhamad Mugarby ponosi koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Postanowienie Trybunału (siódma izba) z dnia 18 września 2012 r. — Omnicare, Inc. przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), Astellas Pharma GmbH

(Sprawa C-587/11 P) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie oznaczenia słownego „OMNICARE CLINIC RESEARCH” — Sprzeciw — Decyzja izby odwoławczej odmawiająca rejestracji — Skarga — Wyrok Sądu oddalający tę skargę — Wycofanie sprzeciwu — Odwołanie — Umorzenie postępowania)

(2013/C 9/40)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Omnicare, Inc. (przedstawiciel: M. Edenborough, QC)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: J. Crespo Carillo, pełnomocnik), Astellas Pharma GmbH (przedstawiciel: M. Polo Carreño, abogada)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) z dnia 9 września 2011 r. w sprawie T-289/09 Omnicare przeciwko OHIM — Astellas Pharma (OMNICARE), w którym Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności wniesioną przez zgłaszającego słowny znak towarowy „OMNICARE CLINICAL RESEARCH” dla usług należących do klasy 42 na decyzję R 401/2008 4 Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (OHIM) z dnia 14 maja 2009 r. uchylającą decyzję Wydziału Sprzeciwów oddalającą sprzeciw wniesiony przez właściciela krajowego znaku towarowego „OMNICARE” dla usług należących do klas 35, 41 i 42 — Wykładnia i zastosowanie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009 — Pojęcie rzeczywistego używania wcześniejszego znaku towarowego — Znak towarowy używany w odniesieniu do usług świadczonych bezpłatnie

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie odwołania wniesionego przez Omnicare Inc. zostaje umorzone.
- 2) Omnicare Inc. pokrywa koszty poniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) w niniejszej instancji oraz w postępowaniu w sprawie zastosowania środków tymczasowych.
- 3) Omnicare Inc. i Astellas Pharma GmbH pokrywają własne koszty postępowania.

(¹) Dz.U. C 25 z 28.1.2012.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bayerischer Verwaltungsgerichtshof (Niemcy) w dniu 27 lipca 2012 r. — Wolfgang Glatzel przeciwko Freistaat Bayern

(Sprawa C-356/12)

(2013/C 9/41)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bayerischer Verwaltungsgerichtshof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Wolfgang Glatzel

Strona pozwana: Freistaat Bayern

Pytania prejudycjalne

Czy pkt 6.4 załącznika III do dyrektywy 2006/126/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie praw jazdy⁽¹⁾ w brzmieniu zmienionym dyrektywą Komisji 2009/113/WE z dnia 25 sierpnia 2009 r.⁽²⁾ jest zgodny z art. 20, art. 21 ust. 1 i art. 26 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej w zakresie, w jakim przepis ten nie przewidując możliwości odstępstwa wymaga od ubiegających się o prawo jazdy kategorii C1 i C1E minimalnej ostrości widzenia w wysokości 0,1 w gorszym oku także wówczas, gdy osoby te widzą na oboje oczu i w obu oczach posiadają normalne pole widzenia?

⁽¹⁾ Dz.U. L 403, s.18

⁽²⁾ Dz.U. L 223, s. 31

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09 Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 września 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-401/12 P)

(2013/C 9/42)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i K. Michoel)

Druga strona postępowania: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów, Parlament Europejski

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09;

— oddalenie w całości skargi skarżących w pierwszej instancji;

— obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami Rady w niniejszym postępowaniu.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Rady wyrok Sądu w ww. sprawie zawiera dwa naruszenia prawa. Sąd nieprawidłowo zinterpretował i zastosował orzecznictwo w sprawach Nakajima⁽¹⁾ i Fediol⁽²⁾. Dlatego Sąd niesłusznie orzekł, że zgodność z prawem rozporządzenia (WE) nr 1367/2006⁽³⁾ może być badana na podstawie konwencji z Aarhus⁽⁴⁾ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

Ponadto Rada uważa, że w każdym razie wybór, jakiego ustawodawca dokonał w rozporządzeniu nr 1367/2006, jest całkowicie zgodny z konwencją z Aarhus. W tym względzie dokonana przez Sąd wykładnia art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus jest błędna, gdyż nie uwzględniła swobody działania, jaka przysługuje stronom konwencji.

Rada wnosi zatem o uchylenie wyroku Sądu w ww. sprawie i o ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez oddalenie w całości skargi skarżących.

⁽¹⁾ Wyrok Trybunału dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89 Nakajima przeciwko Radzie, Rec. s. I-2069.

⁽²⁾ Wyrok Trybunału dnia 22 czerwca 1989 r. w sprawie C-70/87 Fediol przeciwko Komisji, Rec. s. 1781.

⁽³⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09 Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 sierpnia 2012 r. przez Parlament Europejski

(Sprawa C-402/12 P)

(2013/C 9/43)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Parlament Europejski (przedstawiciele: L. Visaggio i G. Corstens)

Druga strona postępowania: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Komisja Europejska, Królestwo Niderlandów, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09;

— rozstrzygnięcie sporu co do istoty i oddalenie skargi skarżących w pierwszej instancji;

— obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami niniejszego odwołania.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Parlamentu Sąd naruszył prawo, uznając, iż może badać ważność rozporządzenia (WE) nr 1367/2006⁽¹⁾ na podstawie art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus⁽²⁾, chociaż postanowienie to nie ma bezpośredniego skutku prawnego. To założenie Sądu opiera się na zasadniczo błędnej wykładni zarówno utrwalonego orzecznictwa w odniesieniu do możliwości powoływania się jednostek na postanowienia traktatów międzynarodowych w celu zakwestionowania ważności aktu Unii Europejskiej, jak i charakteru i zakresu zobowiązań międzynarodowych.

Konkretnie mówiąc, Sąd zastosował orzecznictwo w wynikające ze spraw Fediol⁽³⁾ i Nakajima⁽⁴⁾, ale nie uwzględnił, że orzecznictwo to — które zresztą dotąd pozostało ograniczone do nader niewielkiej liczby spraw — można stosować tylko wyjątkowo i w bardzo szczególnych warunkach. W zaskarżony wyrok Sąd z jednej strony nie zadał sobie trudu, by zbadać,

czy te warunki rzeczywiście wystąpiły w niniejszej sprawie, a z drugiej strony nie uwzględnił, że wspomniane orzecznictwo ma charakter odstępstwa.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).

⁽³⁾ Wyrok Trybunału dnia 22 czerwca 1989 r. w sprawie C-70/87 Fediol przeciwko Komisji, Rec. s. 1781.

⁽⁴⁾ Wyrok Trybunału dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89 Nakajima przeciwko Radzie, Rec. s. I-2069.

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09 Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-403/12 P)

(2013/C 9/44)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver, J.-P. Keppenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel)

Druga strona postępowania: Vereniging Milieudefensie, Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht, Królestwo Niderlandów, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-396/09;

— rozstrzygnięcie sporu co do istoty i oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006)6121;

— obciążenie skarżących w sprawie T-396/09 kosztami Komisji w tej i w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Odwołanie dotyczy zasadniczo kwestii tego, czy w szczególności w świetle wyroku Trybunału z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie C-240/09 Sąd był uprawniony do badania ważności art. 10 ust. 1 w związku z art. 2 ust. 1 lit. g) rozporządzenia (WE) nr 1367/2006⁽¹⁾ na podstawie art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus⁽²⁾.

Komisja podnosi dwa zarzuty odwołania.

Po pierwsze, chociaż Sąd wskazał wprawdzie prawidłowo ściśle warunki, na podstawie których zgodnie z orzecznictwem Trybunału jednostka może się powołać na postanowienia traktatów międzynarodowych w celu zbadania ważności aktów Unii (w szczególności, że badanie w świetle postanowień traktatu możliwe jest tylko wtedy, gdy nie sprzeciwia się temu charakter ani struktura tego traktatu, a treść jego postanowień jest bezwarunkowa i dostatecznie jasna), to jednak niesłusznie orzekł, że odstępstwo od tych warunków, które wynika z orzecznictwa w sprawach Fediol i Nakajima (wyroki Trybunału z dnia 22 czerwca 1989 r. w sprawie 70/87 i z dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89), dotyczy również art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus.

Trybunał stwierdził już w wyroku w sprawie C-240/09, że art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus nie ma bezpośredniego skutku. Ponadto orzecznictwo w sprawach Fediol i Nakajima jako wyjątek należy interpretować ściśle; jest ono do tej pory stosowane jedynie na obszarze polityki handlowej i może być stosowane do innych obszarów polityki, jeżeli przesłanki tego są wyraźnie spełnione, co tu nie ma miejsca. Artykuł 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 nie zawiera bowiem żadnego odesłania do przepisów konwencji z Aarhus, a przepis ten nie stanowi też transpozycji zobowiązania nałożonego w tej konwencji w rozumieniu orzecznictwa w sprawie Nakajima. W końcu art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus nie jest wystarczająco wyraźny i dokładny, by móc stosować odstępstwo przewidziane na podstawie orzecznictwa Nakajima.

Po drugie, Komisja podnosi posiłkowo, że Sąd dokonał błędnej wykładni art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus, orzekając, że art. 10 ust. 1 rozporządzenia nr 1367/2006 narusza ten przepis już z tego powodu, że przewidziana w tym art. 10 procedura kontrolna jest ograniczona do działań o charakterze indywidualnym, podczas gdy Sąd powinien był zbadać konkretnie, czy art.

9 ust. 3 konwencji z Aarhus nie został odpowiednio transponowany poprzez ogół procedur prawnych, którymi jednostka dysponuje na płaszczyźnie krajowej i unijnej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

⁽²⁾ Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08 Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji, wniesione w dniu 3 września 2012 r. przez Radę Unii Europejskiej

(Sprawa C-404/12 P)

(2013/C 9/45)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Moore i K. Michael)

Druga strona postępowania: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Komisja Europejska,

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylene wyroku Sądu z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08;

— oddalenie w całości skargi skarżących w pierwszej instancji;

— obciążenie skarżących w pierwszej instancji kosztami Rady w niniejszym postępowaniu

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem Rady wyrok Sądu w ww. sprawie zawiera dwa naruszenia prawa. Chociaż Rada nie kwestionuje stwierdzenia Sądu, że Komisja nie wystąpiła w rozpatrywanej sprawie jako ustawodawca, to jednak uważa, że Sąd nieprawidłowo zinterpretował i zastosował orzecznictwo w sprawach Nakajima⁽¹⁾ i Fediol⁽²⁾. Dlatego Sąd niesłusznie orzekł, że zgodność z prawem rozporządzenia (WE) nr 1367/2006⁽³⁾ może być badana na podstawie konwencji z Aarhus⁽⁴⁾ o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska.

Ponadto Rada uważa, że w każdym razie wybór, jakiego ustawodawca dokonał w rozporządzeniu nr 1367/2006, jest całkowicie zgodny z konwencją z Aarhus. W tym względzie dokonana przez Sąd wykładnia art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus jest błędna, gdyż nie uwzględniła swobody działania, jaka przysługuje stronom konwencji.

Rada wnosi zatem o uchylenie wyroku Sądu w ww. sprawie i o ostateczne rozstrzygnięcie sporu poprzez oddalenie w całości skargi skarżących.

- (¹) Wyrok Trybunału dnia 7 maja 1991 r. w sprawie C-69/89 Nakajima przeciwko Radzie, Rec. s. I-2069.
- (²) Wyrok Trybunału dnia 22 czerwca 1989 r. w sprawie C-70/87 Fediol przeciwko Komisji, Rec. s. 1781.
- (³) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).
- (⁴) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba) wydanego w dniu 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08 Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe przeciwko Komisji, wniesione w dniu 27 sierpnia 2012 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-405/12 P)

(2013/C 9/46)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P. Oliver, J.-P. Keppenne, G. Valero Jordana, P. van Nuffel)

Druga strona postępowania: Stichting Natuur en Milieu, Pesticide Action Network Europe, Rzeczpospolita Polska, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba) z dnia 14 czerwca 2012 r. w sprawie T-338/08;
- rozstrzygnięcie sporu co do istoty i oddalenie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 1 lipca 2008 r.;
- obciążenie skarżących w sprawie T-338/08 kosztami Komisji w tej i w niniejszej sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Pierwszy zarzut odwołania jest taki sam jak w sprawie C-403/12 P.

W zarzucie drugim Komisja podnosi, że Sąd dokonał błędnej wykładni zakresu zastosowania art. 9 ust. 3 konwencji z Aarhus (¹) w świetle art. 2 pkt 2 akapit drugi tej konwencji, orzekając iż rozporządzenie (WE) nr 149/2008 (²) nie zostało przyjęte przez Komisję działającą „jako władza ustawodawcza” w rozumieniu wspomnianego art. 2 pkt 2 akapit drugi.

- (¹) Konwencja o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do [wymiaru] sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska, sporządzona w Aarhus dnia 25 czerwca 1998 r., zatwierdzona decyzją Rady 2005/370/WE z dnia 17 lutego 2005 r. (Dz.U. L 124, s. 1).
- (²) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 149/2008 z dnia 29 stycznia 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady poprzez ustanowienie załączników II, III i IV ustalających najwyższe dopuszczalne poziomy pozostałości dla produktów wymienionych w załączniku I do wymienionego rozporządzenia (Dz.U. L 58, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) w dniu 21 września 2012 r. — Siegfried Pohl przeciwko ÖBB Infrastruktur AG

(Sprawa C-429/12)

(2013/C 9/47)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Siegfried Pohl

Strona pozwana: ÖBB Infrastruktur AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy obowiązujące aktualnie prawo Unii, a w szczególności
 - 1) zasada równego traktowania będąca ogólną zasadą prawa Unii,
 - 2) ogólna zasada zakazu dyskryminacji ze względu na wiek w rozumieniu art. 6 ust. 3 TUE i art. 21 karty praw podstawowych,
 - 3) zakaz dyskryminacji wynikający ze swobody przepływu pracowników przewidzianej w art. 45 TFUE,
 - 4) dyrektywa 2000/78/WE (¹),

sprzeciwia się regulacji krajowej — w części ustawowej, a w części wynikającej z układów zbiorowych — która za porozumieniem stron stała się integralną częścią indywidualnej umowy o pracę, zgodnie z którą to regulacją okresy zatrudnienia pracowników w sektorze transportu kolejowego, jeżeli miały miejsce przed 18 rokiem życia, nie są w ogóle zaliczane, a jeżeli miały miejsce po ukończeniu 18 roku życia, o ile nie zostały uzyskane w przedsiębiorstwie krajowym „parapublicznym” lub u samego pozwanego pracodawcy krajowego, zaliczane są tylko w połowie bez względu na uzyskane konkretnie kwalifikacje i wiedzę pracownika?

- 2) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy przy obliczaniu zaległego wynagrodzenia z zaliczeniem zgodnie z prawem Unii nieuwzględnionych dotychczas okresów zatrudnienia (przed ukończeniem 18 roku życia w całości i od ukończenia 18 roku życia do chwili zatrudnienia skarżącego przez pozwaną w drugiej połowie) ma znaczenie, że wliczone okresy zatrudnienia miały miejsce od dnia 1 grudnia 1965 r. do dnia 24 listopada 1974 r., a więc na długo przed przystąpieniem Austrii do UE/EWG i przed pierwszym orzeczeniem dotyczącym zasady równego traktowania w prawie Unii?
- 3) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy obowiązujące aktualnie prawo Unii, a w szczególności zasada skuteczności, sprzeciwia się krajowym przepisom o przedawnieniu, zgodnie z którymi byłoby przedawnione w całości roszczenie pracownika, a później emeryta, o wyrównanie wynagrodzenia, a później emerytury, przeciwko jego pracodawcy wynikające ze zgodnego z prawem Unii w rozumieniu pytania pierwszego zaliczenia okresów zatrudnienia zagranicą i przed ukończeniem 18 roku życia, które to roszczenie osobie tej nie przysługiwało na mocy prawa krajowego i obiektywnie mogła dochodzić go dopiero po ogłoszeniu wyroków w sprawie C-195/98 Österreichischer Gewerkschaftsbund — Gewerkschaft öffentlicher Dienst w dniu 30 listopada 2000 r. i w sprawie C-88/08 Hütter w dniu 18 czerwca 2009 r.?
- 4) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: Czy na podstawie obowiązującego aktualnie prawa Unii, w szczególności na podstawie horyzontalnego działania zasady równego traktowania będącej ogólną zasadą prawa Unii lub zakazu dyskryminacji wynikającego ze swobody przepływu pracowników, pracodawca w sektorze transportu kolejowego, posiadający około 40 000 pracowników oraz wielostopniową strukturę hierarchiczną i organizację obejmującą cały obszar działania, ma obowiązek powiadomienia swoich pracowników i przedstawicieli pracowników o orzeczeniach Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, opublikowanych również w prasie codziennej, które stwierdzają niezgodność dotychczasowej praktyki zaliczania przez pracodawcę okresów zatrudnienia z prawem Unii, a które mogą między innymi prowadzić do wyrównania wynagrodzenia?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — Almer Beheer BV i in. przeciwko Van den Dungen Vastgoed BV i in.

(Sprawa C-441/12)

(2013/C 9/48)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Almer Beheer BV, Daedalus Holding BV

Strona pozwana: Van den Dungen Vastgoed BV, Oosterhout II BVBA

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 3 ust. 1 dyrektywy 2003/71⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że obowiązek publikacji prospektu emisyjnego przewidziany w tej dyrektywie ma zasadniczo (to jest abstrahując od zwolnień i wyjątków przewidzianych dla niektórych przypadków w dyrektywie) zastosowanie także do licytacji przymusowej papierów wartościowych?
- 2) a) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy pojęcie „całkowita wartość oferty” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2003/71 należy interpretować w ten sposób, że w przypadku licytacji przymusowej papierów wartościowych wartość ta powinna być ustalana na podstawie wartości przychodu, jakiego można się rozsądnie spodziewać, mając na uwadze szczególnie charakter licytacji przymusowej, nawet jeśli przychód, jakiego można się rozsądnie spodziewać, jest zdecydowanie niższy od wartości w obrocie gospodarczym?
- b) W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze oraz odpowiedzi przeczącej na pytanie drugie lit. a), jak należy interpretować pojęcie „całkowita wartość oferty” w rozumieniu art. 1 ust. 2 lit. h) dyrektywy 2003/71, w szczególności w przypadku licytacji przymusowej papierów wartościowych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy (Dz.U. L 303, s. 16).

⁽¹⁾ Dyrektywa 2003/71/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (Dz.U. L 345, s. 64).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Hoge Raad der Nederlanden (Niderlandy) w dniu 3 października 2012 r. — Jan Sneller przeciwko DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

(Sprawa C-442/12)

(2013/C 9/49)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Hoge Raad der Nederlanden

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Jan Sneller

Strona pozwana: DAS Nederlandse Rechtsbijstand Verzekeringsmaatschappij NV

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 87/344/EWG⁽¹⁾ zezwala na to, aby ubezpieczyciel ochrony prawnej, który umieścił w umowie ubezpieczenia warunek, że obsługa prawna postępowań sądowych i administracyjnych jest co do zasady zapewniana przez pracowników ubezpieczyciela, zawarł w tej umowie również postanowienie, że koszty związane z obsługą prawną przez wybranego przez ubezpieczonego adwokata lub przedstawiciela prawnego są pokrywane tylko wówczas, gdy ubezpieczyciel jest zdania, iż ta obsługa winna zostać zlecona prawnikowi zewnętrznemu?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze ma znaczenie to, czy w danym postępowaniu sądowym lub administracyjnym istnieje przymus adwokacki?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185, s. 77)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Hamburg (Niemcy) w dniu 11 października 2012 r. — Werner Krieger przeciwko ERGO Lebensversicherung AG

(Sprawa C-459/12)

(2013/C 9/50)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Hamburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Werner Krieger

Strona pozwana: ERGO Lebensversicherung AG

Pytania prejudycjalne

Czy art. 15 ust. 1 zdanie pierwsze drugiej dyrektywy Rady 90/619/EWG z dnia 8 listopada 1990 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług oraz zmieniającej dyrektywę 79/267/EWG (druga dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie)⁽¹⁾, przy uwzględnieniu art. 31 ust. 1 dyrektywy 92/96/EWG z dnia 10 listopada 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do bezpośrednich ubezpieczeń na życie oraz zmieniającej dyrektywy 79/267/EWG i 90/619/EWG (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń na życie)⁽²⁾, należy interpretować w ten sposób, że stoi on na przeszkodzie przepisowi takiemu jak § 5a ust. 2 zdanie czwarte Versicherungsvertragsgesetz (ustawy o umowach ubezpieczenia) w brzmieniu ustalonym Drittes Gesetz zur Durchführung versicherungsrechtlicher Richtlinien des Rates der Europäischen Gemeinschaften (trzecią ustawą wprowadzającą w życie dyrektywy Rady Wspólnot Europejskich w dziedzinie prawa ubezpieczeń) z dnia 21 lipca 1994 r., który stanowi, że prawo odstąpienia lub sprzeciwu wygasa najpóźniej rok po dokonaniu zapłaty pierwszej składki ubezpieczeniowej, nawet w sytuacji, gdy ubezpieczający nie został pouczony o prawie do odstąpienia lub sprzeciwu?

⁽¹⁾ Dz.U. L 330, s. 50.

⁽²⁾ Dz.U. L 360, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch (Niderlandy) w dniu 15 października 2012 r. — Granton Advertising BV przeciwko Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

(Sprawa C-461/12)

(2013/C 9/51)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Granton Advertising BV

Strona pozwana: Inspecteur van de Belastingdienst Haaglanden/kantoor Den Haag

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy termin »inne rodzaje papierów wartościowych« występujący w art. 13 część B lit. d) pkt [5] szóstej dyrektywy 77/388/EWG⁽¹⁾ (obecnie od dnia 1 stycznia 2007 r. art. 135 ust. 1 lit. f) ósmej dyrektywy 2006/112/WE⁽²⁾ w zmiennej wersji) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on kartę Granton, którą można przenieść na osobę trzecią i która jest wykorzystywana do (częściowej) zapłaty za towary i usługi, a jeśli tak, to czy wystawianie i sprzedaż takiej karty są zwolnione z podatku obrotowego?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze, czy termin »inne papiery handlowe« występujący w art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy 77/388/EWG (obecnie od dnia 1 stycznia 2007 r. art. 135 ust. 1 lit. d) ósmej dyrektywy 2006/112/WE w zmiennej wersji) należy interpretować w ten sposób, że obejmuje on kartę Granton, którą można przenieść na osobę trzecią i która jest wykorzystywana do (częściowej) zapłaty za towary i usługi, a jeśli tak, to czy wystawianie i sprzedaż takiej karty są zwolnione z podatku obrotowego?
- 3) Jeżeli karta Granton jest »innym papierem wartościowym« lub »innym papierem handlowym« we wskazanym powyżej rozumieniu, to czy okoliczność, że w praktyce iluzoryczne jest pobieranie przy okazji korzystania z tej karty podatku obrotowego od (stosunkowej części) wynagrodzenia uiszczanego za kartę, ma znaczenie dla kwestii, czy jej wystawianie i sprzedaż są zwolnione z podatku obrotowego?

(¹) Szósta dyrektywa Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1).

(²) Dyrektywa Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (Dz.U. L 347, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 17 października 2012 r. — ATP Pension Service A/S przeciwko Skatteministeriet

(Sprawa C-464/12)

(2013/C 9/52)

Język postępowania: duński

Sąd odsyłający

Østre Landsret

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: ATP Pension Service A/S

Strona pozwana: Skatteministeriet

Pytania prejudycjalne

- 1) Jeśli państwo członkowskie uznaje za specjalne fundusze inwestycyjne podmioty wskazane w pkt 2 niniejszego odesłania prejudycjalnego, czy art. 13 część B lit. d) pkt 6 dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru należy interpretować w taki sposób, że pojęcie »specjalne fundusze inwestycyjne, określone przez państwa członkowskie« obejmuje fundusze emerytalne takie jak rozpatrywane w postępowaniu głównym i posiadające następujące cechy charakterystyczne:
 - a) zwrot uzyskiwany przez pracownika (klienta funduszu) jest uzależniony od zwrotu z dokonanych przez fundusz emerytalny inwestycji,
 - b) pracodawca nie ma obowiązku uiszczania dodatkowych składek mających na celu zapewnienie klientowi funduszu zwrotu w konkretnej wielkości,
 - c) fundusz emerytalny dokonuje zbiorowych inwestycji zgromadzonych środków na zasadzie rozłożenia ryzyka,
 - d) przeważająca część wpłat jest dokonywana do funduszu inwestycyjnego na podstawie układów zbiorowych zawartych pomiędzy organizacjami zrzeszającymi pracodawców i pracowników, a nie — wskutek indywidualnych decyzji poszczególnych pracowników,
 - e) poszczególny pracownik może indywidualnie postanowić, że będzie on uiszczać dodatkowe składki na fundusz emerytalny,
 - f) osoby prowadzące samodzielną działalność gospodarczą, pracodawcy i członkowie kadry kierowniczej mogą postanowić, że będą oni uiszczać składki na fundusz emerytalny,
 - g) z góry określona część uzgodnionych w układzie zbiorowym pracowniczych oszczędności emerytalnych jest przeznaczona na dożywotnie świadczenie emerytalne,
 - h) klienci funduszu pokrywają koszty jego funkcjonowania,
 - i) wpłaty do funduszu emerytalnego mogą zostać do pewnego pułapu odliczone od podatku dochodowego,
 - j) wpłaty do indywidualnego (prywatnego) programu emerytalnego, także tego prowadzonego przez instytucję finansową, w ramach którego są mogą one być inwestowane w specjalny fundusz inwestycyjny, mogą zostać odliczone od podatku dochodowego w takim samym zakresie jak wskazano w lit. i) powyżej,

- k) korelatem odliczeń przysługujących w przypadku uiszczenia składki emerytalnej jest opodatkowanie wypłaconych z programów emerytalnych kwot, oraz
- l) zaoszczędzone środki mogą zostać co do zasady wypłacone po osiągnięciu wieku emerytalnego?
- 2) Jeśli na pierwsze pytanie należy odpowiedzieć twierdząco; czy art. 13 część B lit. d) pkt 6 szóstej dyrektywy należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „zarządzanie” obejmuje usługę taką, jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?
- 3) Czy dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego) należy w związku z art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy uznać za pojedynczą usługę czy też raczej za kilka odrębnych usług, które należy oceniać każdą z osobna?
- 4) Czy art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy należy interpretować w taki sposób, że ustanowione w tym przepisie zwolnienie z podatku VAT transakcji dotyczących płatności lub przelewów obejmuje dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?
- 5) Jeśli na czwarte pytanie należy odpowiedzieć przecząco, czy art. 13 część B lit. d) pkt 3 szóstej dyrektywy należy interpretować w taki sposób, że ustanowione w tym przepisie zwolnienie z podatku VAT transakcji dotyczących rachunków depozytowych i bieżących obejmuje dotyczącą płatności emerytalnych usług taką jak ta rozpatrywana w postępowaniu głównym (zob. pkt 1.2 postanowienia odsyłającego)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litwa) w dniu 25 października 2012 r. — Juvelta UAB przeciwko Lietuvos prabavimo rūmai

(Sprawa C-481/12)

(2013/C 9/53)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Juvelta UAB

Druga strona postępowania: Lietuvos prabavimo rūmai

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 34 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej należy interpretować w ten sposób, że zakazuje on uregulowania krajowego stanowiącego, iż w celu sprzedaży na rynku państwa członkowskiego Unii Europejskiej wyrobów ze złota przywiezionych z innego państwa członkowskiego, których wprowadzenie na rynek tego państwa członkowskiego (wywozu) jest dozwolone, wyroby te muszą być ocechowane znakiem niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez państwo członkowskie, który potwierdza, że wyrób go noszący został skontrolowany przez ten urząd, i w którym podane są informacje zrozumiałe dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu dotyczące próby wyrobu, w razie gdy takie informacje dotyczące próby są podane w oddzielnym i dodatkowym znaku lub oznaczeniu wykonanym na tym samym wyrobie ze złota?
- 2) Czy dla odpowiedzi na pytanie pierwsze jest istotne, że — tak jak w rozpatrywanym przypadku — dodatkowe oznaczenie dotyczące próby wyrobów ze złota, które jest podane na wyrobach i jest zrozumiałe dla konsumentów państwa członkowskiego przywozu (na przykład oznaczenie trzema cyframi arabskimi „585”), nie zostało dokonane przez niezależny urząd probierczy upoważniony przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, ale informacje podane w tym oznaczeniu odpowiadają co do treści informacjom widniejącym w oznaczonej na tym samym wyrobie cesze niezależnego urzędu probierczego upoważnionego przez państwo członkowskiego wywozu (na przykład stosowane przez państwo wywozu oznaczenie cyfrą arabską „3” oznacza w szczególności na mocy ustawodawstwa tego państwa próbę 585)?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Okresný súd Prešov (Słowacja) w dniu 29 października 2012 r. — Peter Macinský, Eva Macinská przeciwko Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

(Sprawa C-482/12)

(2013/C 9/54)

Język postępowania: słowacki

Sąd odsyłający

Okresný súd Prešov

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Peter Macinský, Eva Macinská

Strona pozwana: Getfin s.r.o., Financreal s.r.o.

Pytania prejudycjalne

Czy wykładni dyrektywy Rady 93/13/EWG⁽¹⁾ z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich należy dokonywać w ten sposób, że stoi ona na przeszkodzie uregulowaniu państwa członkowskiego takiemu jak postanowienie zawarte w § 151j ust. 1 Občianskeho zákonníka (słowackiego kodeksu cywilnego), w związku z dalszymi postanowieniami prawnymi, których dotyczy postępowanie główne, umożliwiającemu wierzycielowi spowodowanie spełnienia świadczenia wynikającego z niedozwolonych postanowień umownych w drodze realizacji zabezpieczenia rzeczowego poprzez sprzedaż nieruchomości pomimo sprzeciwu konsumenta, spornego charakteru sprawy i bez dokonania oceny postanowień umownych przez sąd lub inny niezawisły organ?

⁽¹⁾ Dz.U. L 95, s. 29 – wyd. spec. w jęz. polskim, rozdz. 15, t. 2 s. 288.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice (Chancery Division) (Zjednoczone Królestwo) w dniu 5 listopada 2012 r. — Eli Lilly and Company Ltd przeciwko Human Genome Sciences Inc

(Sprawa C-493/12)

(2013/C 9/55)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court of Justice (Chancery Division)

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: Eli Lilly and Company Ltd

Strona pozwana: Human Genome Sciences Inc

Pytania prejudycjalne

- Jakie kryteria należy zastosować, aby rozstrzygnąć, czy „produkt chroniony jest patentem podstawowym pozostającym w mocy” w rozumieniu art. 3 lit. a) rozporządzenia 469/2009/WE⁽¹⁾ (zwanego dalej „rozporządzeniem”)?
- Czy kryteria te są inne, gdy produkt nie jest produktem będącym mieszaniną, a jeśli tak, jakie są te kryteria?
- Czy w przypadku zastrzeżenia dotyczącego przeciwciała lub klasy przeciwciał jest wystarczające, że przeciwciała lub przeciwciała są zdefiniowane pod względem ich wiążących

właściwości dla docelowego białka, czy też jest konieczne przedstawienie strukturalnej definicji przeciwciała lub przeciwciał, a jeśli tak, w jakim zakresie?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 469/2009 z dnia 6 maja 2009 r. dotyczące dodatkowego świadectwa ochronnego dla produktów leczniczych (wersja ujednolicona) (Tekst mający znaczenie dla EOG) (Dz.U. L 152, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba) wydanego w dniu 19 września 2012 r. w sprawie T-220/11 TeamBank AG Nürnberg przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory), wniesione w dniu 19 listopada 2012 r. przez TeamBank AG Nürnberg

(Sprawa C-524/12 P)

(2013/C 9/56)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: TeamBank AG Nürnberg (przedstawiciel: adwokat D. Terheggen)

Dруга strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie wyroku Sądu z dnia 19 września 2012 r. w sprawie T-220/11 w całości;

— uwzględnienie w całości żądań wysuniętych w pierwszej instancji, zgodnie ze skargą złożoną w Sądzie w dniu 18 kwietnia 2011 r.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd nieprawidłowo zastosował art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009⁽¹⁾, ponieważ założył istnienie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd w przypadku graficznych znaków towarowych „f@ir Credit” i „FERCREDIT”.

Wbrew stanowisku Sądu w całościowym wrażeniu wywieranym przez te dwa znaki można dostrzec wyraźną i widoczną różnicę wizualną. Ponadto należy wziąć pod uwagę, że sporne znaki towarowe są powiązane z usługami sektora finansów, które zwykle wywierają znaczące skutki pod względem finansowym. Z tego względu należy przyjąć, że przeciętny konsument będzie oglądał te znaki ze szczególną uwagą i z dużym prawdopodobieństwem dostrzeże występujące między nimi różnice. Okoliczność ta nie została jednak wystarczająco przeanalizowana przez Sąd.

Przy prawidłowej ocenie tej okoliczności, a także występujących w ramach całościowego wrażenia różnic nasuwa się wniosek, że w przypadku tych dwóch znaków nie istnieje mające znaczenie podobieństwo.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Postanowienie prezesa wielkiej izby Trybunału Sprawiedliwości z dnia 22 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesarbeitsgericht Berlin — Niemcy) — Rainer Reimann przeciwko Philipp Halter GmbH & Co. Sprengunternehmen KG

(Sprawa C-317/11) ⁽¹⁾

(2013/C 9/57)

Język postępowania: niemiecki

Prezes wielkiej izby Trybunału Sprawiedliwości zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 269 z 10.9.2011.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 2 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez First-tier Tribunal (Tax Chamber) — Zjednoczone Królestwo) — Grattan plc przeciwko The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Sprawa C-606/11) ⁽¹⁾

(2013/C 9/58)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 65 z 3.3.2012.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 22 października 2012 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen — Szwecja) — Eva-Marie Brännström, Rune Brännström przeciwko Ryanair Holdings plc

(Sprawa C-150/12) ⁽¹⁾

(2013/C 9/59)

Język postępowania: szwedzki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 157 z 2.6.2012.

SĄD

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Niemcy przeciwko Komisji(Sprawa T-270/08) ⁽¹⁾**(EFRR — Zmniejszenie pomocy finansowej — Program operacyjny w regionie celu 1 (1994–1999) dotyczącego Berlina Wschodniego (Niemcy))**

(2013/C 9/60)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: M. Lumma, T. Henze i C. Blaschke, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata C. von Donata)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Steiblytė i B. Conte, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę skarżącą: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciele: początkowo J. Rodríguez Cárcamo i N. Díaz Abad, a następnie A. Rubio Gonzáles, abogados del Estado), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: C. Wissels, Y. de Vries, B. Koopman, M. Bulterman i J. Langer, pełnomocnicy) oraz Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i N. Rouam, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności decyzji Komisji C(2008) 1615 wersja ostateczna z dnia 29 kwietnia 2008 r. dotyczącej zmniejszenia kwoty pomocy z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR) przyznanej decyzją Komisji C(94) 1973 z dnia 5 sierpnia 1994 r. na rzecz programu operacyjnego w regionie celu 1 (1994–1999) dotyczącego Berlina Wschodniego (Niemcy).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Republika Federalna Niemiec pokrywa własne koszty, a także koszty poniesione przez Komisję Europejską.
- 3) Królestwo Hiszpanii, Republika Francuska i Królestwo Niderlandów pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 247 z 27.9.2008.

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Hiszpania przeciwko Komisji(Sprawa T-76/11) ⁽¹⁾**(Rybolówstwo — Środki ochrony zasobów rybolówstwa — Artykuł 105 rozporządzenia (WE) nr 1224/2009 — Odliczenia od kwot przyznanych na dany rok z powodu przekroczeń kwot przyznanych na lata poprzednie — Stosowanie w czasie — Pewność prawa — Wykładnia gwarantująca poszanowanie prawa pierwotnego — Zasada legalności kar — Brak mocy wstecznej)**

(2013/C 9/61)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad, abogado del Estado)

Strona pozwana: Komisja Europejska (F. Jimeno Fernández i D. Nardi, pełnomocnicy)

Przedmiot

Żądanie stwierdzenia nieważności rozporządzenia Komisji (UE) nr 1004/2010 z dnia 8 listopada 2010 r. w sprawie wprowadzenia odliczeń od niektórych kwot połowowych na rok 2010 z powodu przełowienia w poprzednim roku (Dz.U. L 291, s. 31).

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Królestwo Hiszpanii zostaje obciążone kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 89 z 19.3.2011.

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Getty Images przeciwko OHIM (PHOTOS.COM)(Sprawa T-338/11) ⁽¹⁾**(Wspólnotowy znak towarowy — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego PHOTOS.COM — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Brak charakteru odróżniającego — Charakter opisowy — Brak charakteru odróżniającego uzyskanego w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) i c) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 207/2009)**

(2013/C 9/62)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Getty Images (US) Inc. (Nowy Jork, Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat P. Olson)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: V. Melgar, pełnomocnik)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 6 kwietnia 2011 r. (sprawa R 1831/2010-2) dotyczącą rejestracji jako wspólnotowego znaku towarowego oznaczenia słownego PHOTOS.COM.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Getty Images (US) zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 252 z 27.8.2011.

Wyrok Sądu z dnia 21 listopada 2012 r. — Atlas przeciwko OHIM — Couleurs de Tollens (ARTIS)

(Sprawa T-558/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie sprzeciwu — Zgłoszenie słownego wspólnotowego znaku towarowego ARTIS — Wcześniejszy słowny krajowy znak towarowy ARTIS — Względna podstawa odmowy rejestracji — Prawdopodobieństwo wprowadzenia w błąd — Artykuł 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 207/2009)

(2013/C 9/63)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Atlas sp. z o.o. (Łódź, Polska) (przedstawiciel: R. Rumpel, radca prawny)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Geroulakos, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Couleurs de Tollens (Clichy, Francja) (przedstawiciel: adwokat J.G. Monin)

Przedmiot

Skarga na decyzję Pierwszej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 28 lipca 2011 r. (sprawa R 1253/2010-1) dotyczącą postępowania w sprawie sprzeciwu pomiędzy Couleurs de Tollens-Agora a Atlas sp. z o.o.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Atlas sp. z o.o. zostaje obciążona kosztami postępowania, w tym niezbędnymi kosztami poniesionymi przez Couleurs de Tollens w związku z postępowaniem przed Izbą Odwoławczą Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM).

(¹) Dz.U. C 13 z 14.1.2012.

Wyrok Sądu z dnia 20 listopada 2012 r. — Phonebook of the World przeciwko OHIM — Seat Pagine Gialle (PAGINE GIALLE)

(Sprawa T-589/11) (¹)

(Wspólnotowy znak towarowy — Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku — Słowny wspólnotowy znak towarowy PAGINE GIALLE — Bezwzględne podstawy odmowy rejestracji — Charakter odróżniający — Brak charakteru opisowego — Brak oznaczeń lub wskazówek, które weszły do języka potocznego lub są zwyczajowo używane — Artykuł 7 ust. 1 lit. b)–d) rozporządzenia (WE) nr 207/2009 — Charakter odróżniający uzyskany w następstwie używania — Artykuł 7 ust. 3 rozporządzenia nr 207/2009)

(2013/C 9/64)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Phonebook of the World (Paryż, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Bertrand)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciel: P. Bullock, pełnomocnik)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą OHIM była również, interwenient przed Sądem: Seat Pagine Gialle SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciel: adwokat F. Jacobacci)

Przedmiot

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 4 sierpnia 2011 r. (sprawa R 1541/2010-2) dotyczącą postępowania w sprawie unieważnienia prawa do znaku pomiędzy Phonebook of the World a Seat Pagine Gialle SpA.

Sentencja

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Phonebook of the World zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 32 z 4.2.2012.

Postanowienie Sadu z dnia 15 listopada 2012 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa T-286/11 P) (¹)

(Odwołanie — Służba publiczna — Urzędnicy — odpowiedzialność pozaumowna — Odszkodowanie za szkodę spowodowaną przesłaniem pisma dotyczącego kosztów sprawy adwokatowi, który reprezentował skarżącego w tej sprawie — Odwołanie w części oczywiście niedopuszczalne, a w części oczywiście bezzasadne)

(2013/C 9/65)

Język postępowania: włoski

Strony

Wnoszący odwołanie: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: adwokat G. Cipressa)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy, wspierani przez adwokata A. Dal Ferrę)

Przedmiot

Odwołanie mające na celu uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej Unii Europejskiej (druga izba) z dnia 16 marca 2011 r. w sprawie F-21/10 Marcuccio przeciwko Komisji, dotychczas niepublikowanego w Zbiorze.

Sentencja

- 1) Odwołanie zostaje w części odrzucone, a w części oddalone.
- 2) Luigi Marcuccio pokrywa własne koszty oraz koszty poniesione przez Komisję Europejską w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 232 z 6.8.2011.

Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2012 r. — Saobraćajni institut CIP przeciwko Komisji

(Sprawa T-219/12) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na usługi — Wykluczenie skarżącej z postępowania przetargowego — Unieważnienie przetargu po wniesieniu skargi — Umorzenie postępowania)

(2013/C 9/66)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Saobraćajni institut CIP d.o.o. (Belgrad, Serbia) (przedstawiciel: adwokat A. Lojpur)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher et E. Georgieva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, wniosek o stwierdzenie nieważności ogłoszenia o zamówieniu z dnia 27 marca 2012 r., dotyczącego przygotowania dokumentacji technicznej dla projektu modernizacji linii kolejowej w zakresie, w jakim wykluczono stronę skarżącą z udziału w rozpatrywanym przetargu, a po drugie, skarga o odszkodowanie.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszej instancji.

(¹) Dz.U. C 227 z 28.7.2012.

Postanowienie Sądu z dnia 24 października 2012 r. — Saobraćajni institut CIP przeciwko Komisji

(Sprawa T-227/12) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności i o odszkodowanie — Zamówienia publiczne na usługi — Wykluczenie strony skarżącej z postępowania przetargowego — Unieważnienie postępowania przetargowego po wniesieniu skargi — Umorzenie postępowania)

(2013/C 9/67)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Saobraćajni institut CIP (Belgrad, Serbia) (przedstawiciele: adwokat A. Lojpur)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i E. Georgieva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Po pierwsze, żądanie stwierdzenia nieważności ogłoszenia o przetargu z dnia 3 kwietnia 2012 r. dotyczącego sporządzenia dokumentacji technicznej dla projektu modernizacji kolei, wykluczającego skarżącą z udziału w postępowaniu przetargowym, a po drugie, żądanie odszkodowawcze.

Sentencja

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Komisja Europejska pokrywa własne koszty oraz zostaje obciążona kosztami poniesionymi przez skarżącą w niniejszym postępowaniu.

(¹) Dz.U. C 227 z 28.7.2012

Postanowienie Prezesa Sądu z dnia 16 listopada 2012 r. — Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-345/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Konkurencja — Publikacja decyzji stwierdzającej naruszenie art. 81 WE — Oddalenie wniosku o poufne potraktowanie informacji dostarczonych Komisji na podstawie komunikatu w sprawie współpracy — Wniosek o zastosowanie środków tymczasowych — Pilny charakter — Fumus boni iuris — Wyważenie wchodzących w grę interesów)

(2013/C 9/68)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Nobel NV (Amsterdam, Niderlandy); Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Szwecja) i Eka Chemicals AB (Bohus, Szwecja) (przedstawiciele: adwokaci C. Swaak i R. Wesseling)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: C. Giolito, M. Kellerbauer i G. Meessen, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji Komisji C(2012) 3533 wersja ostateczna z dnia 24 maja 2012 r. w przedmiocie odrzucenia wniosku o poufne potraktowanie złożonego przez Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB i Eka Chemicals AB na podstawie art. 8 decyzji 2011/695/UE przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (sprawa COMP/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), a także wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zmierzający do nakazania utrzymania poufnego traktowania pewnych dotyczących skarżącej danych w odniesieniu do decyzji Komisji dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG w sprawie przeciwko Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA i Arkema SA (sprawa COMP/F/C.38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu) (Dz.U. L 353, s. 54)

Sentencja

- 1) Zawiesza się wykonanie decyzji Komisji C(2012) 3533 z dnia 24 maja 2012 r. w przedmiocie oddalenia wniosku o poufne potraktowanie złożonego przez spółki Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding i Eka Chemicals na podstawie art. 8 decyzji 2011/695/UE przewodniczącego Komisji Europejskiej z dnia 13 października 2011 r. w sprawie funkcji i zakresu uprawnień urzędnika przeprowadzającego spotkanie wyjaśniające w niektórych postępowaniach z zakresu konkurencji (sprawa COMP/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu).
- 2) Nakazuje się Komisji powstrzymanie się od publikacji wersji decyzji Komisji 2006/903/WE dnia 3 maja 2006 r. dotyczącej postępowania na mocy art. 81 [WE] i art. 53 porozumienia o EOG w sprawie przeciwko spółkom Akzo Nobel NV, Akzo Nobel Chemicals Holding AB, EKA Chemicals AB, Degussa AG, Edison SpA, FMC Corporation, FMC Foret S.A., Kemira OYJ, L'Air Liquide SA, Chemoxal SA, Snia SpA, Caffaro Srl, Solvay SA/NV, Solvay Solexis SpA, Total SA, Elf Aquitaine SA i Arkema SA (sprawa COMP/F/C.38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran sodu), która byłaby bardziej szczegółowa, w odniesieniu do spółek Akzo Nobel, Akzo Nobel Chemicals Holding i Eka Chemicals, niż wersja opublikowana we wrześniu 2007 r. na stronie internetowej tej instytucji.
- 3) W pozostałym zakresie wniosek o zastosowanie środków tymczasowych zostaje oddalony.
- 4) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Postanowienie sędziego orzekającego w przedmiocie środków tymczasowych z dnia 14 listopada 2012 r. — Intrasoft International przeciwko Komisji

(Sprawa T-403/12 R)

(Postępowanie w przedmiocie środka tymczasowego — Zamówienia publiczne — Procedura przetargowa — Odrzucenie oferty — Wniosek o zawieszenie wykonania — Brak pilnego charakteru)

(2013/C 9/69)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Intrasoft International SA (Luksemburg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat S. Pappas)

Strona pozwana: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Erlbacher i E. Georgieva, pełnomocnicy)

Przedmiot

Wniosek o zawieszenie wykonania decyzji delegacji Unii Europejskiej w Republice Serbii z dnia 10 sierpnia 2012 r. odrzucającej ofertę skarżącej przedstawioną w ramach procedury przetargowej EuropeAid/131367/C/SER/RS dotyczącej wsparcia technicznego udzielonego serbskim organom celnym w ramach modernizacji systemu celnego (Dz.U. 2011/S 160-262712) oraz decyzji delegacji Unii Europejskiej w Republice Serbii z dnia 12 września 2012 r. informującej skarżącą, że komisja przetargowa zaleciła, aby umowa została zawarta z innym oferentem.

Sentencja

- 1) Wniosek o zastosowanie środka tymczasowego zostaje oddalony.
- 2) Rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Skarga wniesiona w dniu 25 października 2012 r. — Tridium przeciwko OHIM — q-bus Mediatektur (SEDONA FRAMEWORK)

(Sprawa T-467/12)

(2013/C 9/70)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Tridium, Inc. (Richmond, Stany Zjednoczone) (przedstawiciel: adwokat M. Nentwig)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: q-bus Mediatektur GmbH (Berlin, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie R 1943/2011-2; oraz
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Strona skarżąca

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „SEDONA FRAMEWORK” dla towarów z klasy 9 — zgłoszenie nr 9067372

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: q-bus Mediatektur GmbH

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny międzynarodowy znak towarowy „~sedna” zarejestrowany pod nr. 934023 dla towarów z klasy 9

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Uwzględnienie sprzeciwu w całości

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. — Meta Group przeciwko Komisji

(Sprawa T-471/12)

(2013/C 9/71)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Meta Group Srl (Rzym, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci A. Bartolini, V. Coltelli i A. Formica)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności noty Dyrekcji Generalnej ds. przedsiębiorstw i przemysłu Komisji nr 939970 z dnia 2 sierpnia 2012 r., otrzymanej przez skarżącą w dniu 20 sierpnia 2012 r. podpisanej przez dyrektora działu „Industrial Innovation and Mobility Industries”, mającej za przedmiot „launch recovery procedure to FP5-FP6 payment

contracts no. 517557 IRE6 INNOVATION COACH, 517539 IRE6 MARIS, 517548 IRE6 RIS MAZOVIA, 030583 CONNECT-2-IDEAS, 039982 EASY, 014660 RIS MALOPOLSKA, 517529 IINNSOM, 014637 RIS TRNAVA and 014668 RIS WS”, podpisanej przez dyrektora dr. Carla Pettinlego, informującej o decyzji Komisji „to recover the amount of 345 451,03 EUR under the above agreement”,

i w razie potrzeby:

- stwierdzenie nieważności noty Dyrekcji Generalnej ds. przedsiębiorstw i przemysłu Komisji Europejskiej nr 660283 z dnia 1 czerwca 2012 r., podpisanej przez dyrektora działu „Industrial Innovation and Mobility Industries” i mającej ten sam przedmiot, również zaskarżonej jako wewnętrzne działanie w ramach postępowania w sprawie odzyskania należności zakończonego wydaniem środka, o którym mowa w punkcie poprzedzającym;
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 27 września 2012 r., dotyczącej kompensaty kwoty należnej w ramach odzyskania z niewypłaconymi kwotami należnymi skarżącej w związku z tymi samymi subwencjonowanymi projektami;
- stwierdzenie nieważności noty z dnia 27 września 2012 r., dotyczącej kompensaty kwoty należnej w ramach odzyskania z niewypłaconymi kwotami należnymi skarżącej;
- stwierdzenie nieważności noty Komisji Europejskiej, Budget Execution (general budget and EDF) z dnia 10 października 2012 r., w której skarżąca została powiadomiona o kompensacie z późniejszymi niewypłaconymi kwotami w pozostałej do zapłaty końcowej wysokości wynoszącej 294 290,59 EUR.
- stwierdzenie nieważności wszelkich środków poprzedzających, późniejszych lub powiązanych;

a w konsekwencji:

- nakazanie Komisji zapłaty kwoty 294 290,59 EUR oraz kwoty 54 705,97 EUR, a także rekompensaty za wynikłą szkodę.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga w niniejszej sprawie dotyczy umów w sprawie subwencji zawartych pomiędzy skarżącą a Komisją w związku z „Piątym i Szóstym Programem Ramowym w dziedzinie Badań i Rozwoju Technologicznego Unii Europejskiej”.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1.1. umów w sprawie subwencji, naruszenia zasady racjonalności i stwierdzenia oczywistego błędu w ocenie okoliczności faktycznych.

- W tym względzie skarżąca podnosi, że przedstawiła dowody, iż wynagrodzenie jej członków świadczących pracę w pełni odpowiada wartościom rynkowym i wynagrodzeniu osób świadczących pracę w ramach samo-zatrudnienia na zasadach quasi-podporządkowania, a także pracowników prowadzących podobne działania. Ponadto zatrudnianie w oparciu o „stałą i skoordynowaną współpracę” międzynarodowych ekspertów zajmujących się działalnością związaną z danym projektem jest całkowicie zgodne z prawem.
- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności działań administracji oraz zasady dobrej administracji, przejrzystości i uprzedniego określenia kryteriów.
- W tym względzie skarżąca podnosi, że istnienie wielu kryteriów, które mogą być wykorzystane w celu określenia sposobów obliczania wynagrodzenia powinno powodować stosowania przez administrację kryterium najbardziej korzystnego dla osób prywatnych. Po powzięciu przez administrację wiadomości o istnieniu na rynkach włoskim i europejskim bardzo zróżnicowanych stawek za te same usługi, słuszne byłoby przyjęcie przez nią możliwie najmniej krzywdzącego rozwiązania.
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady racjonalności działań administracji poprzez oczywistą wewnętrzną sprzeczność i nierówne traktowanie.
- W tym względzie skarżąca podnosi, że w zakresie, w jakim zgodnie z zaskarżonym środkiem uzasadnienie odzyskania stanowi niezgodność z prawem metody użytej w celu obliczenia uwzględnianych kosztów i wynagrodzenia, środek ten jest w oczywisty sposób sprzeczny z wcześniejszymi rozstrzygnięciami Komisji, w których ta sama kwestionowana metoda została pozytywnie oceniona przez tę instytucję.
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia zasady ochrony uzasadnionych oczekiwań, zasady dobrej wiary oraz zasady ochrony praw nabytych, pewności prawa i obowiązku należytej staranności.
- W tym względzie skarżąca podnosi, że postępowanie Komisji spowodowało powstanie u skarżącej uzasadnionych oczekiwań, iż postanowienie administracji o uzależnieniu zawarcia umowy w sprawie subwencji dotyczącej projektu ECOLINK + „in accordance with the solution elaborated to the noteworthy findings of a recent audi report” i decyzja o zawarciu w późniejszej poprawce do tej umowy postanowienia, że w odniesieniu do udziałowców należy wykorzystać „the methodology annexed to the contract and the relative costs are reported in the company’s books”, wskazywały, iż — poprzez fakty dokonane — Komisja w rzeczywistości wyraziła już przyzwolenie na metodę obliczeń kosztów zaproponowanych przez META.

- 5) Zarzut piąty dotyczący niewystarczającego uzasadnienia, naruszenia zasady kontrydiktoryjności, zasady dobrej administracji, procedur ustanowionych w umowie w sprawie subwencji, oraz kodeksu dobrej praktyki administracyjnej.

**Skarga wniesiona w dniu 31 października 2012 r. —
Giorgis przeciwko OHIM — Comigel (kształt kieliszków)**

(Sprawa T-474/12)

(2013/C 9/72)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Giorgio Giorgis (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci I. Prado i A. Tornato)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Comigel SAS (Saint-Julien-lès-Metz, Francja)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 26 lipca 2012 r. w sprawie R 1301/2011-1; oraz
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Trójwymiarowy znak towarowy przedstawiający kształt kieliszków dla towarów z klasy 30 — wspólnotowy znak towarowy nr 8132681

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: Strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Comigel SAS

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: Wniosek u unieważnienie prawa do znaku został oparty na podstawie unieważnienia zgodnie z art. 52 ust. 1 lit. a) w związku z art. 7 ust. 1 lit. b) i d) rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

Decyzja Wydziału Unieważnień: Unieważnienie prawa do zakwestionowanego wspólnotowego znaku towarowego

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 3 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 29 października 2012 r. —
LaserSoft Imaging przeciwko OHIM (WorkflowPilot)**

(Sprawa T-475/12)

(2013/C 9/73)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: LaserSoft Imaging AG (Kilonia, Niemiecki)
(przedstawiciel: adwokat J. Hunnekuhl)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku
Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności decyzji Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 10 stycznia 2012 r. i 6 sierpnia 2012 r. (sprawa R 480/2012-4) w zakresie dotyczącym odrzucenia zgłoszenia dokonanego przez skarżącą w dniu 29 sierpnia 2011 r. i nakazanie stronie pozwanej wpisania do rejestru znaków towarowych Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego słownego znaku towarowego „WorkflowPilot”, zgodnie z dokonany zgłoszeniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „WorkflowPilot” dla towarów i usług z klas 9, 41 i 42 — zgłoszenie nr 10 223 774

Decyzja eksperta: Częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) oraz art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009

**Skarga wniesiona w dniu 31 października 2012 r. —
Saint-Gobain Glass Deutschland przeciwko Komisji**

(Sprawa T-476/12)

(2013/C 9/74)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Saint-Gobain Glass Deutschland GmbH (Akwizgran, Niemcy) (przedstawiciele: S. Altenschmidt i C. Dittrich Rechtsanwälte)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji z dnia 4 września 2012 r. oznaczonej sygnaturą GestDem nr 3273/2012), którą odmówiono dostępu do danych Umweltbundesamt (federalnego urzędu ds. środowiska) Republiki Federalnej Niemiec dotyczących instalacji skarżącej, które to dane zostały przekazane Komisji przez wskazany urząd w ramach wykazu instalacji objętych dyrektywą 2003/87 przedstawionego na podstawie art. 15 ust. 1 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 27 kwietnia 2011 r. (2011/278/UE);

— posiłkowo, stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji Komisji z dnia 25 września 2012 r. (oznaczonej sygnaturą GestDem nr 3273/2012), którą instytucja ta w każdym wypadku odmówiła dostępu do żądanych informacji;

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi następujące zarzuty:

1) Naruszenie art. 8 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 (1)

Strona skarżąca podnosi w tym względzie, że nie zostały spełnione przesłanki przedłużenia terminu na ustosunkowanie się do jej drugiego wniosku, wobec czego decyzję odmowną wydano już w dniu 4 września 2012 r.

2) Naruszenie art. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia (WE) nr 1367/2006 (2) w związku z art. 2 ust.1 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001

Strona skarżąca utrzymuje, że dorozumiane oddalenie jej wniosku narusza art. 3 zdanie pierwsze rozporządzenia nr 1367/2006 w związku z art. 2 ust. 1 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ na podstawie tych przepisów przysługuje jej prawo dostępu do żądanych informacji dotyczących środowiska naturalnego, a przesłanki odmowy dostępu, które należy interpretować w sposób ścisły, nie zostały spełnione.

Strona skarżąca twierdzi w szczególności, że nie ma zastosowania przesłanka odmowy określona w art. 4 ust. 3 akapit pierwszy rozporządzenia nr 1049/2001. Żądane dokumenty dotyczą wyłącznie danych, które zostały przekazane Komisji przez Republikę Federalną Niemiec, a nie oceny rzeczonych danych przez tę instytucję. Nie zachodzi zatem obawa, że proces podejmowania decyzji przez Komisję mógłby zostać poważnie naruszony.

Strona skarżąca podnosi dalej, że również brak zajęcia stanowiska przez organy, których opinii zasięgnięto, nie może stanowić podstawy oddalenia jej wniosku. Twierdzi ona w tym względzie, że wyjątek przewidziany w art. 4 ust. 5 rozporządzenia nr 1049/2001 nie może być interpretowany w sposób tak szeroki, aby oznaczał on, że dane państwo członkowskie posiada prawo weta, w oparciu o które może ono sprzeciwić się, według swego uznania, udzieleniu dostępu do żądanych dokumentów. Postępowanie takie kłóciłoby się z celem konwencji z Aarhus, jakim jest ustanowienie i promowanie przejrzystości procesu podejmowania decyzji w dziedzinie środowiska naturalnego.

3) Naruszenie obowiązku uzasadnienia

W ostatniej kolejności strona skarżąca podnosi zarzut naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 ust. 2 TFUE.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji (Dz.U. L 145, s. 43).

(²) Rozporządzenie (WE) nr 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 września 2006 r. w sprawie zastosowania postanowień Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska do instytucji i organów Wspólnoty (Dz.U. L 264, s. 13).

Skarga wniesiona w dniu 3 listopada 2012 r. — Golam przeciwko OHIM — Pentafarma (METABOL)

(Sprawa T-486/12)

(2013/C 9/75)

Język skargi: grecki

Strony

Strona skarżąca: Sofia Golam (Ateny, Grecja) (przedstawiciel: adwokat N. Trovas)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA (Prior Velho, Portugalia)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uwzględnienie niniejszej skargi i stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 19 lipca 2012 r. w sprawie R 1901/2011-1;
- oddalenie sprzeciwu Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA i dopuszczenie zgłoszenia dokonanego przez stronę skarżącą w całości;

- obciążenie Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA kosztami poniesionymi przez stronę skarżącą w związku z niniejszym postępowaniem.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Sofia Golam

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Słowny znak towarowy „METABOL” dla towarów i usług z klas 5, 16 i 30 — zgłoszenie nr 8885287

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Pentafarma-Sociedade Tecnico-Medicinal, SA

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Zarejestrowany w Portugalii pod numerem 241841 słowny znak towarowy „METABOL-MG” dla towarów z klasy 5

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Częściowe uwzględnienie sprzeciwu

Decyzja Izby Odwoławczej: Częściowe uchylene decyzji Wydziału Sprzeciwów

Podniesione zarzuty: Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. a) i b) rozporządzenia Rady nr 207/2009

Skarga wniesiona w dniu 12 listopada 2012 r. — CITEB i Belgo-Metal przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-488/12)

(2013/C 9/76)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Cit Blaton SA (CITEB) (Schaerbeek, Belgia) i Belgo-Metal (Wetteren, Belgia) (przedstawiciel: adwokat R. Simar)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi o stwierdzenie nieważności za dopuszczalną;
- stwierdzenie nieważności decyzji, w drodze której dyrekcja ds. infrastruktury i logistyki parlamentu Europejskiego odrzuciła w dniu 7 września 2012 r. ofertę skarżących i udzieliła zamówienia innemu oferentowi, o której to decyzji skarżące zostały poinformowane pismami z dnia 7 i 18 września 2012 r.;
- obciążenie Parlamentu Europejskiego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 89 ust. 1 i 2 oraz art. 92 rozporządzenia finansowego ⁽¹⁾, art. 135 ust. 1 i 5 rozporządzenia wykonawczego ⁽²⁾ i art. 49 dyrektywy 2004/18 ⁽³⁾, a także zasad konkurencji, przejrzystości, równości, proporcjonalności i dokładności, ze względu na to, że zaskarżona decyzja nie zawierała sprawozdania sporządzonego przez komisję przetargową, stanowiącego podstawę decyzji, przez co nie umożliwiła skarżącym zweryfikowania prawidłowości wygrywającej oferty.
- 2) Zarzut drugi dotyczący oczywistego błędu w ocenie i naruszenia obowiązku uzasadnienia, art. 100 ust. 2 rozporządzenia finansowego, dokumentacji przetargowej oraz przepisów, którym podlega udzielanie zamówień, ze względu na

to, że zaskarżona decyzja nie była szczegółowo i odpowiednio uzasadniona, gdyż nie zawierała informacji pochodzących ze sprawozdania komisji przetargowej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczególne zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi (Dz.U. L 134, s. 114).

CENY PRENUMERATY w 2013 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 300 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 420 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	910 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwi dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

